

LEHTI LUONNONVARA-ALAN ASIAANTUNTIJOILLE 2/2018

LUONNON VARASSA

PUUSTA TEHTY

RAKENTAJIEN SYDÄN
SYKKII NYT PUULLE.

YRITTÄJYYS:

Inssi paperitehtailijana

ELINTARVIKKEET:

Kaura matkaa maailmalle

TYÖSSÄJAKSAMINEN:

Hyvä johtaminen nousussa

HELPPOKÄYTTÖISET TYÖKALUT METSÄAMMATTILAISILLE

TAPIO ForestKIT

METSÄAMMATTILAINEN

Hanki markkinoiden monipuolisin verkkosovellus ammattimaiseen metsävarojen hallintaan.

TAPIO ForestKIT -sovelluksella voit tehdä metsäsuunnitelmat, leimikkosuunnitelmat ja tila-arviot sekä ohjata metsätöiden toteutusta!

TAPIO ForestKIT soveltuu erinomaisesti esimerkiksi:

- Metsäpalveluyrittäjille
- Kaupungeille ja kunnille
- Koneyrittäjille
- Ammattimaisille metsänomistajille
- Oppilaitoksille
- Yhteismetsille
- Metsäsijoittajille

Lisäosien joukosta voit valita juuri sinun tarpeisiisi soveltuvat:

- FORESTKIT GO -maastotyöhön
- FORESTKIT VALUE -tila-arvio
- FORESTKIT WORKS -metsätöiden ohjaus
- FORESTKIT KIINTEISTÖ-SOPIMUKSET - sopimusten hallintaan
- IPTIM -LASKENTATYÖKALU metsien käsittelyn optimointiin
- TAPIO METSÄNHOITOKORTISTO Aina ajan tasalla oleva metsätietopalvelu
- KANTOON -metsänomistajan mobiilisovellus

WWW.TAPIO.FI/FORESTKIT

Katso uusi esittelyvideo!

TAPIO

Maastokaudelle
2018 täysin uusi
ForestKIT Go
kaikille
mobiililaitteille!

BITCOMP

TOUGHPAD

Kauttamme on saatavilla myös Panasonic Toughpad-tietokoneet vaativaan maastotyöhön!

OTA YHTEYTTÄ JA PYYDÄ TARJOUS! TAPIO SILVA OY, METSÄVARA-ASiantuntijat:

Mikko Lumperoinen: mikko.lumperoinen@tapio.fi / p. 050 358 6020 tai Anssi Aalto: anssi.aalto@tapio.fi / p. 050 434 4802

SISÄLTÖ

KAURAA.

Suomalainen kaura on haluttu tuote ulkomailla. Kallepekka Toivosen tilalla kasvaa tänä kesänä kauraa noin 45 hehtaarilla.

4-9 Lyhyesti. Suomenhevosen geenejä talletetaan rodun tulevaisuuden varmistamiseksi. Metsähistorian seura kaipaa metsäämmätilaisia mukaan toimintaansa. Ensiharvennuksen kannattavuutta haetaan uudella käytäväharvennus-menetelmällä.

10 Metsäinssi paperitehtailijana. Metsätaloudeninsinööri Maija Kurosen puunostajan työ on vaihtunut selluvanua arkeiksi leikkaavaksi paperitehtailijaksi.

14 Puutalot tavoittelevat taivaita. Puutalot rakennetaan yhä korkeammiksi – ja sijoittajat ovat kiinnostuneita ekologisesta, paikallisia resursseja käyttävästä rakentamisesta.

20 Laatu tehdään metsässä. Koskisen Oy:n tuotantopäällikkö Jaakko Huttunen uskoo näkevänsä ajan, jolloin tuki hinta määritetään sahalla sen järeyden ja todellisen laadun

perusteella. Laadukasta sahatavaraa ei saada nykyisellä kahden harvennuksen mallilla tai jatkuvalla kasvatuksella.

22 Vientituotteena mehiläispesä. Onnellinen mehiläistarhaaja Juha Välimäki hoitaa kesät mehiläisiä ja tekee talvella mehiläiskehiä.

24 Kaura matkaa maailmalle. Suomessa tuotetaan maailman laadukkainta kauraa ja kaurajalosteita viedään yli 40 maahan. Gluteenittoman kauran hyvä brändi ja kaurajuomien hypetys ei ole kuitenkaan näkynyt tuottajainnoissa.

30 Työkaluja asiantuntijatyön johtamiseen. Professori Eila Järvenpään mukaan esimiehen vastuulla on henkilöstö, sen hyvinvointi ja oikeinmitoitettu työmäärä. Tietotyöläisen kannattaa harjoitella itsensäjohtamista ja pitää työaikakirjanpitoa.

34-37 Lyhyesti. Meton jäsenhankintakampanja kutsuu mukaan. Taskukalenterin merkkipäiväkäytäntö on muuttunut. Meton opintomatka tehtiin jälleen Saksaan. Meton puheenjohtaja vaihtuu. Luonnon Varassa -lehden päätoimittajan läksäiset. Meton YouTube-kanavalle tulossa historiallisia videoita.

38 Etätöiden haasteet ja mahdollisuudet. Monen kohdalla työ ei ole enää samassa määrin sidottua aikaan, paikkaan ja paikallaoloon, kuin ennen.

40-43 Agrolgien 10-kurssit kokoontuivat Hyvinkäällä ja Mustialassa. Stipendejä haettavissa. KoneAgriaan lippuja puoleen hintaan jäsenille. Meton golf-turnaus Tahkolla. Agrolgien jäsenyhdistykset. Merkkipäivät. Muistoa kunnioittaan. Agrolgisormuksia.

Mehiläispesäkin voi olla vientituote.

LUONNON VARASSA

Metsämies – Skogsmannen v. 1909–1996, Metsätalous – Forestry v. 1997–2015, Agrolgit-lehti 1939–2015
luva.fi · **Ilmoitukset:** Hilpi Oksanen, puh. 040 821 4052, hilpi.oksanen@luva.fi · **Tilaukset:** Tiina Eklund@luva.fi, puh. 040 76 101 75. Tilaushinta 30 €/vuosikerta · **Osoitteenmuutokset:** Anne Marttinen, puh. 040 761 0416, anne.marttinen@luva.fi · **Julkaisija:** LUVA – Luonnonvarat ry · **Ulkoasu:** Reima Kangas, Taitengrafia Ky · **Painopaikka:** Forssa Print 2018, Forssa · Lehden paperi on sertifioitu PEFC-järjestelmän mukaisesti · **ISSN** 2343-2349
Luonnon Varassa -lehti ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Lehti ei vastaa ilmoittajille mahdollisesti aiheutuvasta vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista syistä voida julkaista määrättyä päivänä. Lehden vastuu virheellisistä ilmoituksista rajoittuu ilmoituksen hintaan. Huomautukset pyydetään tekemään kirjallisesti 8 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta. **Luonnon Varassa -lehden aineisto- ja ilmestymispäivät 2018:** Nro 1 aineisto 16.2. ilmestyminen 16.3. Nro 2 aineisto 11.5. ilmestyminen 8.6. Nro 3 aineisto 24.8. ilmestyminen 21.9. Nro 4 aineisto 16.11. ilmestyminen 14.12.

Ilmastonmuutos huomioon metsänhoidossa

Ilmastonmuutoksen vaikutukset metsänhoitoon on otettu Ruotsissa tosissaan. Keskustelua käydään siitä, että nyt istutettava puulaji tulisi valita 100 vuoden kuluttua olevan ilmaston mukaan. Esimerkiksi Keski-Suomen korkeudella olevan Jämtlannin ilmaston uskotaan tulevaisuudessa olevan Etelä-Ruotsin kaltainen ja tammen menestyvän siellä.

123rf

Anne Laitinen

TALTEEN. Geenipankki tallettaa suomenhevosen monimuotoisuutta tulevaisuuden varalle.

Suomenhevoselle geenipankki

Perimää tallennetaan keräämällä oriiden siemennestettä, joka pakastetaan nestetypeen.

ENSIMMÄISET SUOMENHEVOSEN geenit on talletettu pitkäaikaisäilytykseen rodun omaan geenipankkiin. Kansallinen geenivaraohjelma kerää valikoitujen oriiden spermaa ja turvaa rodun jäljellä olevien sukulinjojen jatkuvuutta.

– Missään muualla ei säilytetä suomenhevosta. Se on meidän tehtävämme, sanoo professori Juha Kantanen Luonnonvarakeskuksesta.

Kantasen mukaan nyt onkin aika tallettaa hevosen monimuotoisuutta tulevaisuuden varalle. Koska eläinmäärät ovat rajallisia, rodun geneettinen monimuotoisuus supistuu ajan myötä.

Perimää tallennetaan keräämällä oriiden siemennestettä, joka pakastetaan nestetypeen. Sukulinjojen ohella halutaan

säilyttää erityisesti työhevosen ominaisuuksia. Tavoitteena on saada noin sata siemennesteanosta talteen 25 oriilta.

Säännöt geenipankin käytöstä laaditaan Kansallisen geenivaraohjelman ja Suomen Hippoksen yhteistyössä. Pakasteannoksia ei voi suoraan tilata geenipankista, vaan niitä käytetään harkiten koko rodun jalostamiseen. Toiminta rahoitetaan tällä hetkellä geenivaraohjelman budjetista.

Anne Laitinen

Tiina Eklund

Sarvien kehityksestä uutta tietoa

RIISTATARHA MAHDOLLISTAA uudenlaisen riistan tutkimuksen, koska eläinten kehitystä voidaan seurata tarkemmin yksilöittäin. Suomessa riistatarhoja on vain muutamia, kun taas Ruotsissa riistantarhaus on yleistä ja metsästys tarhoissa sallittua.

Yksityisellä kuusipeuratarhalla Suomessa on seurattu kuusipeurayksilöiden sarvien kehitystä. Oheisessa kuvassa keskellä ovat kevään 2017 jättösarvet ja laidoilla kevään 2018 jättösarvet. Tämän 4-vuotiaan yksilön vasen jättösarvi (edestä katsoen oikealla) on yllättäen edellisvuotista (2. oik.) lyhyempi, kun taas oikea sarvipuolisko (vasemmalla kuvassa) on selkeästi edellisvuotista suurempi (2. vas.). Vahingoittumisesta ei ole kyse, sillä sarvien muoto on molempina vuosina pitkälti samanlainen.

Myös sarvien irtoamistavassa ja ajankohdassa on havaittu yksilöllisiä eroja.

Supikoiran metsästyksen kaavaillaan tehostamista

EU:N VIERASLAJIASETUS (Nro: 1143/2014) astuu supikoiran osalta voimaan 2.2.2019. Tämän jälkeen supikoira on haitallinen vieraslaji koko EU:n tasolla, jonka mm. maahantuonti, kasvatus ja myynti on kielletty.

Supikoira levittää ihmiseen tarttuvaa loisia ja tauteja eli zoonooseja, kuten rabiasta, ekinokki-loisia (*Echinococcus*) ja trikiiniä. Ekinokokin löytyminen Suomesta haittaisi suurella todennäköisyydellä luonnonmarjojen hyötykäyttöä kotitalouksissa ja elintarviketeollisuudessa.

Eräät järjestöt ovat suunnitelleet mm. tapporahaa supikoiralle, jonka maksajaksi toivotaan maa- ja metsätalousministeriötä. Suomesta on myös kaavailtu ”supikoirasodan” edelläkävijää EU:ssa.

PÄÄKIRJOITUS

Hyvä – parempi – työntekijä

METO – METSÄALAN ASIAANTUNTIJAT teki reilut kolme vuotta sitten työaikatutkimuksen jäsenilleen. Valtaosa metsäammattilaisista teki ylipitkää työpäivää ja enemmän kuin 40 viikkotyötuntia.

Samaa kertoo metsätalousinsinööri **Maija Kuronen** tässä lehdessä. Hän on nyt paperialan yrittäjä, mutta toimi aiemmin puunostajana. Silloin työpäivät olivat 12-tuntisia.

Tunnen monta vastuullista ja ahkeraa työntekijää, jotka ovat sitoutuneet työhönsä. Mutta entä jos työtä on liikaa?

Lehtori **Maarit Timonen** Lapin ammattikorkeakoulusta on nähnyt läheltä, miten ihminen väsy liialliseen työmäärään. Hän kirjoitti meille kirjeen, missä peräänkuuluttaa hyvää johtamista. Elämän kaikille osa-alueille pitää olla aikaa – työ on yksi muiden joukossa.

AALTO-YLIOPISTON johtamisen ja tietotyön professori **Eila Järvenpään** mukaan työntekijän vastuulla on tehdä työnsä. Esimiehellä puolestaan on vastuu henkilöstön hyvinvoinnista ja suoritettavissa olevasta työmäärästä.

Professori rohkaisee tietotyöläisiä kirjaamaan ylös työajankäytön. Kun työtä on liikaa, on työntekijällä hyvä olla kirjallinen todiste siitä. Hän rohkaisee keskustelemaan asioista esimiehen kanssa.

Professori järvenpään mukaan ihmisten hyvä johtaminen ja kokonaisvaltainen huomioiminen ovat nousussa. Hyvinvoiva ihminen tekee työnsä paremmin, kun taas liiallinen tehostaminen alentaa tuottavuutta ja tuo kuluja.

Liiallinen tehostaminen alentaa tuottavuutta ja tuo kuluja

Norjalainen suuromistaja **Petter Stordalen** näkee, että tulevaisuudessa kuluttajat eivät

suosi vain yrityksiä, jotka toimivat oikein, vaan jotka toimivat myös oikean asian puolesta. Raha virtaa nyt eettistä ja ekologista tarkastelua kestäviin kohteisiin.

ON VAIN AJAN KYSYMYS, milloin kestävä ihmisten johtaminen nousee avainkysymykseksi. Henkilöstökyselyiden tulokset tulevat julkisiksi, koska ne kertovat, miten yrityksen tiettyssä yksikössä henkilöstö voi. Pääluottamus- ja yhdysmiehiä kuunnellaan johtamista suunniteltaessa – ovathan he osa yrityksen vastuullisuusbrändiä.

Tästä on jo esimerkkejä metsäalalla. Pikku-linnut kertovat hyvistä yrityksistä ja yksi niistä on Metsä-Multia Oy. Metsäkoneyritys on toiminut 40 vuotta ja on edelleen kasvunuralla palkaten nykyisin lähes 80 henkilöä. Henkilöstön hyvinvointi on heille tärkeää. Pääluottamusmiehen yhteystiedot löytyvät toimitusjohtajan tietojen vierestä.

Hyvä ja hyvinvoiva työntekijä on kultaa arvokkaampi.

Tiina Eklund, päätoimittaja

Metsähistorian seura kaipaa sinua

Metsähistorian seura kaipaa metsäammattilaisia mukaan toimintaansa kertomaan metsätyöstä ja sen muutoksesta.

KAKSI TYYLIKÄSTÄ herraa istuu METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:n neuvotteluhuoneessa. Keskustelu käy vilkkaana siitä, miten valtavasti metsäala ja sen työtehtävät ovat viime vuosikymmenten aikana muuttuneet.

– Metsäammattilaisten työ on sitä mielenkiintoisinta metsähistoriaa. Kun saisimme kerättyä siitä tietoa, saisimme hyvää materiaalia opinnäytetöihin, graduihin ja muuhun tieteelliseen tutkimukseen, sanoo Risto Hyvärinen.

Hyvärinen teki pitkän uran metsänhoidonneuvojana ja toiminnanjohtajana Suonenjoen metsänhoitoyhdistyksessä ja sitten asiamiehenä Metsämiesten Säätiössä.

Jaakko Niemistö nyökyttelee. Niemistö työskentelee metsänhoidonneuvojana Etelä-Pohjanmaan metsänhoitoyhdistyksessä. Metsähistorian Seuran hallituksessa hän on ollut vuodesta 2016, Hyvärisen jäätyä hallituksesta pois.

– Metsätyönjohtajalla ja metsätaloudeninsinöörillä on metsäalan kokemusta, joka tulisi saada laajempaan tietoisuuteen. Eri-tyisesti tulisi tallettaa sen sukupolven tarina, joka on käynyt läpi alan suurimman murroksen, pohtii Niemistö.

KÄYTÄNNÖN METSÄTYÖNHISTORIAA on kirjoittanut muutama aktiivinen metsämies. Lisää kirjoittajia kaivataan.

– Metsätaloudeninsinööri Erkki Koi-pijärvi on tehnyt lukuisia hyviä kirjoja, kuten Lumeton varsitie (1999) ja Muru (1998). Ensimmäinen on historiallisestikin upea kirja. Metsätaloudeninsinööri Heikki Peuraniemi eli ”Metsäheikki” on ahkeroinut uuden kirjan lähes joka vuosi, Hyvärinen kertoo.

Hän intoutuu luettelemaan kirjailijoiksi ryhtyneitä metsäammattilaisia: metsäinsinööri Kauko Laaja, Esko Sallakka, Tapio Vilkuna, Heikki Luokkanen ja Veikko Vuontisjärvi.

– Työni oli ihmisten kanssa neuvottelemista vuosikymmenten ajan ja arvomaailmani muuttui sinä aikana. En nosta kehtään jalustalle koulutuksen tai paikan takia, vaan sen takia mitä hän sanoo ja mitä on

Metsähistorian Seura

Edistää metsähistorian ja -perinteen tutkimusta, tallennusta ja harrastusta

Toimii metsähistorian tutkijoiden, harrastajien ja metsäammattilaisten verkostona

Järjestää vuosittain seminaareja ja retkeilyjä

Julkaisee jäsenlehti Susikkoo kolmesti vuodessa

Jäseniksi voivat liittyä metsähistorias-ta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt

Perustettu 1994

Lisätietoja: www.metsahistoria.fi

AJOMIES. Jaakko Niemistö (vas.) ja Risto Hyvärinen Ajomies-patsaan takana. Herman Joutsenen patsas on kunnioitus metsätyössä puurtaneelle työparille: miehelle ja suomenhevoselle. Alkuperäinen 10-metrinen patsas seisoo Suomen Metsämuuseumi Luston edustalla Punkaharjulla.

saanut aikaiseksi. Oli henkilö sitten kentältä tai professori, toteaa Hyvärinen.

Niemistö on samaa mieltä:

– Sen huomaa muutamassa vuodessa ketkä tekevät tulevaisuutta ja ketkä jämähtävät paikoilleen. Moni ”kannolla työnsä tehnyt” on valtavan pätevä, Niemistö sanoo.

– Ja metsureiden joukosta löytyy hienoja filosofejia. Moni heistä on lähellä sitä todellista aitoutta, toteaa Hyvärinen.

– **OLEN OLLUT** Meton toiminnassa mukana 25 vuotta. Minua on riemastuttanut se kehitys, mikä Meton toiminnassa tapahtunut ja se arvostus, jonka se on Suomen metsäpolitiikassa saavuttanut, toteaa Niemistö.

Hyvärisen mukaan Tampereella vuonna 1980 tehdyllä taustatyöllä oli Meton perustamisessa tärkeä rooli.

– Teimme työtä porukan yhdistämiseksi ja kasasimme väkeä. Meto on sittemmin kasvattanut vaikutuskanaviaan ja merkitystään. Toimistolla ja hallinnossa on ollut hyvää porukkaa, joka on kat-

TOIMINNANJOHTAJAN BLOGI

Uutta kohden

OLEN TOIMINUT reilun kuukauden Agrologien Liitossa ja työ on ollut mukaansa tempaavaa ja mielenkiintoista. Mutta ennen kaikkea: agrologien asiat ovat lähellä sydäntäni. Uskon, että tämä koulukunta jakaa tietyt perusarvot luonnon, maan ja eläinten kunnioittamisesta sukupolvien ketjussa.

Työssä on paljon yhtymäkohtia aiempaan työhöni, jossa toimin hevosalan edunvalvonnan ja yhteistyön kentällä. Mahdollisuuksien hevon – yhteistyöverkosto piti sisällään samoja elementtejä kuin mitä Agrologien Liitto ry:n, METO Metsäalan Asiantuntijat ry:n ja Metsäalan Yrittäjät ry:n yhdessä perustamasta kattojärjestö LUVAn – Luonnonvarat ry. Tavoitteena on olla yhdessä vaikuttavampia etenkin yhteiskuntavaikuttamisen ja koulutuspolitiikan saralla.

LUVAn puitteissa on tehty jouhevaa ja konstailematonta yhteistyötä taustatahojen kanssa. Työ on, kuten edunvalvonta työ usein, hitaasti kentälle konkretisoituvaa. LUVAssa työtä tehdään pienillä resursseilla, mutta jokainen kantaa osuutensa. Työn tutummaksi ja läpinäkyvämmäksi tekemiseksi voimme esimerkiksi koota tehty kannanotot ja lausunnot verkkosivuille kootusti.

LUVAn yhteistyö tarkoittaa sotetermein leveämpiä hartioita ja uskottavuutta yhteiskuntavaikuttamisen saralla. LUVAn historia on vielä verrattain lyhyt, reilu pari vuotta, mutta kuten Esko Lappalainen viime lehden blogissaan toteasi, perustukset ovat vahvat. Tästä on hyvä jatkaa!

YMPÄRÖIVÄÄ MAAILMAAMME muokkaavat kiihtyvällä vauhdilla globaalit megatrendit, digitalisoituminen, kuluttajien arvojen muutokset ja kaupungistuminen. Maatalous painii kannattavuuden kanssa ja tukieurot uhkaavat pienentyä jatkosakin. Eikä sovi unohtaa edessä hämmöittäviä maakunta- ja soteuudistuksia.

Maakunnat tulisivat olemaan julkisoikeudellisia yhteisöjä, joilla on alueellinen itsehallinto. Niiden tehtäviin on suunniteltu siirtyvän muun muassa maaseudun kehittäminen, maataloustukitehtävät ja lomitus- ja eläinlääkäripalvelut. Nämä siis muutamia mainitakseni maatalouden ja maaseudun kenttää koskien. Myös suuri osa ELY-keskusten, aluehallintovirastojen ja kuntien tehtävistä siirtyisivät maakunnille. Uudistuksen kokonaisuus on valtava, ja sote on aivan oma lukunsa tässä kokonaisuudessa. Avoimia kysymyksiä on paljon ja lähikuukaudet ovat ratkaisevia.

Maakuntauudistus toisi tullessaan muutoksia myös maatalousyrittäjille ja maaseudun toimijoille ja kehittäjille lupa-, valvonta-, rahoitus- yms. prosessien muutosten myötä. Agrologien kentällä esimerkiksi ELYt ja kuntien maaseutuhallinnot ovat merkittäviä työllistäjiä. Agrologien Liiton vuonna 2017 teettämän selvityksen mukaan kuntien maaseutuviranomais-tehtäviin työllistyi hieman vajaa 10 % kyselyyn vastanneista vuonna 2015 valmistuneista agrologeista.

Maailma muuttuu ja muutoksessa on pysyttävä mukana. Kannustankin viimeistään tässä vaiheessa kiinnostumaan maakunta- ja soteuudistuksesta, seuraamaan valmistelua ja vaikuttamaan! Edunvalvonta on jokaisen meidän tehtävä, vaikka toimintamallit ja -ympäristö muuttuvat. Maakuntauudistukseen pureudutaan lisää Jyväskylässä Agrologien Liiton ja Meton alueyhdistystoimijoiden tapaamisessa lokakuussa.

Kasvukausi sai toukokuussa historiallisen lämpimän startin. Nauttikaa Suomen luonnosta ja kesästä!

Anne Laitinen

Agrologien Liiton toiminnanjohtaja
LUVAn – Luonnonvarat ry:n sihteeri

sonut asioita pitkällä aikajänteellä, sanoo Hyvärinen.

Historiaa tehdään jälleen, kun nykyinen puheenjohtaja Håkan Nystrand eläköityy.

– Edustajisto valitsee Metolle uuden puheenjohtajan syksyllä, kertoo edustajiston puheenjohtaja Niemistö.

Hyvärisen mielestä nyt on tullut aika kirjoittaa Meton historiikki.

– Asioita tulisi kirjoittaa muistiin vähintään kymmenen vuoden välein. Se on hyvä tapa palauttaa tapahtunutta mieleen, koska nykyinen kokoustekniikka ”päätopöytäkirjoineen” ei tue historiikirjoitusta. Aiemmin kirjoitettiin lähes kaikki puhuttu ylös, sanoo Hyvärinen ja jatkaa:

– Jos historiaa tehdään, pitäisi olla myös hyviä valokuvia. Nykyisin ovat harvassa kuvamateriaalit, joissa näkyvät myös nimet.

METSÄHISTORIAN SEURAN työnä on kerätä tietoa tutkimuksellisesti, järjestää retkiä ja pitää seminaareja. Metsähistorian tutkijat saavat asiantuntija-apua ja Metsämuseo Luston kanssa tehdään yhteistyötä.

Seuraan halutaan nyt mukaan historiasta kiinnostuneita tavallisia metsämiehiä.

Teksti ja kuva: Tiina Eklund

HAKKUU. Koealat hakataan tiheille ensiharvennuksille sopivalla Ponsse Beaver -harvesterilla. Hakkuukone osaisi laskea kohteen puuston mukaan harvesterin kuljettajalle oikeat arvot käytävien välille ja leveydelle.

Ensiharvennukset kannattaviksi?

Käytäväharvennus lisää nuorten männiköiden ensimmäisen koneellisen harvennuksen tehokkuutta..

UUDET BIOTUOTETEHTAAT tarvitsevat puuta myös ensiharvennuksilta, mutta vain hakkuukoneiden tekniikkaa kehittämällä ensiharvennuksia tuskin korjataan kannattavasti. Luonnonvarakeskus Luke, Suomen metsäkeskus ja UPM Metsä kokeilevatkin menetelmää, jossa poistetaan puut vain käytäviltä ajourien välistä.

Kokeiltavassa käytäväharvennusmallissa hakkuu tehdään nykyisillä hakkuukoneilla. Ajouraväli on normaali noin 20 metriä, mutta puut poistetaan ajouralta käsin vain 1–2 metrin käytäviltä ajourien välistä. Muu puusto jätetään koskematta.

Menetelmällä hakattiin viime marraskuussa Suonenjoella UPM:n puolukkatyyppin hoidetussa mäntyvaltaisessa kohteessa. Luken tutkija **Yrjö Nuutisen** mukaan harvennettujen kuutioiden määrä oli tehotyöntuntia kohden merkittävästi valikoivaa harvennusta suurempi. Myös poistettavien puiden keskijäreys kasvoi.

– Valikoivassa harvennuksessa jäljelle jääviä puita joudutaan varomaan, mikä hidastaa työtä. Myös valmiiden pölkkyjen järjestely ja hakkuutähteen siirtely vievät enemmän aikaa.

Kesän aikana hakataan vielä kaksi koealaa. Konneveden kohteessa alikasvos

on raivaamatta ja Pohjois-Karjalassa hakataan koivuvaltaisessa yksityismetsässä. Eri tavoin tehtyä käytäväharvennusta on tutkittu Ruotsissa, Yhdysvalloissa, Keski-Euroopassa ja meilläkin. Nyt kokeiltavalla tavalla on tehty vain yksi kenttäkoe Uumajassa.

Nuutisen mukaan käytäväharvennus tarvitsee omat harvennusmallit, joiden perusteella käytävien leveydet ja välit määräytyvät. Esimerkiksi Suonenjoella ajouraväli oli 20 metriä, käytävien väli seitsemän ja leveys hieman yli kaksi metriä.

Kokeillaan ja katsotaan

Yrjö Nuutinen korostaa, että kyse on kehittämishankkeesta. Siinä saattaa syntyä hyvä malli, mutta voi olla syntymättäkin.

– Entäpä jos saadaankin tästä tehtyä sellainen tekotapa, että saadaan ensiharvennukset tehtyä taloudellisesti ja kannattavasti ilman ennakkoraivausta.

– Uskon, että tässä tekotavassa on potentiaalia. Metsänhoidon pitää olla monipuolista, jo myös **Erkki Lähteen** kanssa eri-ikäiskasvatuksen maastotöitä tehnyt Nuutinen muistuttaa.

Vuoden loppuun kestävä Käytäväharvennus – menetelmä nuorten männiköiden ensimmäiseen koneelliseen korjuuseen – hankkeen rahoittavat Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahoitus ja Suomen metsäsäätiö. Budjetti on 125 600 euroa vuosille 2017–2018.

Käytäväharvennuksista enemmän juttua lukujenkin valossa syksyn lehdessä.

Vesa Martikainen

SUORA KÄYTÄVÄHARVENNUS

VIUHKAMAINEN KÄYTÄVÄHARVENNUS

ERA[®]
MESSUT
7.-10.6.2018
RIIHIMÄKI

Suomen
suurin ja vanhin
eräalan tapahtuma

METSÄSTYS, KALASTUS, RETKEILY, LUONTO

www.erämessut.fi

FinnMETKO
2018

Jämsä 30.8.-1.9.

www.finnmetko.fi

Tarinoita maaseudulta juurevajoukko.fi

YRITTÄJYYS

JOHTAJA. Pienessä yrityksessä toimitusjohtaja tekee kaikkea. Markkinoinnista pääasiassa vastaava Maija Kuronen on välillä selluvanurullan kimpussa.

Metsäinssi paperitehtailijana

Reilun vuoden toiminut Maija ja Jesse Kurosen pieni polvijärveläinen Nordpap lienee Suomen suurin selluvanun jatkojalostaja.

NORDPAP/KURONEN Yhtiöt Oy, toimitusjohtaja Maija Kuronen ja hallituksen puheenjohtaja Jesse Kurosen. Kuulostaa hienolta, eikä siinä mitään. Nimi tosin ei ole yrittäjien hienostelua, sillä se tuli osana viime vuoden maaliskuussa tehtyä liiketoimintakauppaa.

Metsä Groupilla puunkorjuun suunnittelijana ollut Maija osti miehensä Jesse Kurosen kanssa Vantaalta muun muassa selluvanusta sairaaloihin imukykyisiä arkkeja leikkaavan Nordpap Oy:n liiketoiminnan.

Yrittäjyys, ja etenkin yhdessä yrittäminen oli kiehtonut pariskuntaa jo kauan. Jesse oli myynyt ja huoltanut lämpöpumppuja kymmenkunta vuotta oman yrityksen kautta, mutta se ei kovimman lämpöpumppuhuuman taotua olisi tuonut leipää kahdelle. Parin vuoden etsinnän jälkeen yrityspörssistä seuloutui Joensuun seudun kehittämissyhtiö Josekin tuella Nordpap Vantaalta.

Jesse kuvaa investointia 200 neliön paraatipaikalla olevan omakotitalon hinnaksi Joensuussa. Sillä sai kolme rekka-kuormaa koneita, raaka-aineita ja ennen kaikkea olemassa olevia asiakkaita ja valmiita tuotteita.

– Pääsi hyppäämään liikkuvaan junaan. Maaliskuussa (2017) tuli koneet, ja kuun lopussa lähti Norjaan jo ensimmäinen tilaus. Ja on saatu toistakymmentä uutta tukkuriasiakasta, Ruotsiin ja Norjaan menee aika paljon tavaraa.

Tämän vuoden liikevaihdoksi Jesse arvioi kertyvän noin 400–500 000 euroa. Noin tuplasti viime vuoteen nähden.

– Tavoitteena on, että investointi on maksettu viiden vuoden päästä, sitten lähdetään isommin miettimään tuotantoa eteenpäin, Maija Kuronen kertoo.

Pienikin voi olla suurin

Kuroset jalostavat pääasiassa Metsä Tisusen Mäntän tehtaan pehmopaperia ja selluvanua arkki- ja rullatuotteiksi loppukäyttäjälle sopiviin mittoihin.

Kurosten pääraaka-aine on selluvanua, josta he leikkaavat ja pakkaavat yleisesti terveydenhuollossa ja sairaaloissa kaikkien pyyhintään ja imeytykseen käytettävää arkkitavaraa 14–15 eri kokoa. Nyt lähelle selluvanun määrää ovat nousut kreppipaperituotteet, joita käytetään suojapaperina hoitopöydillä ja kasvonsuojaliinoina.

Kuroset ovat jo sen verran iso ostaja, että Metsä Tissue toimittaa tehdasrullat valmiiksi 20 tai 60 sentin mittaan leikkatuina. Hukkaa, tai mieluummin sivutuotetta, tulee noin 5–7 prosenttia. Sille Kuroset miettivät koko ajan muu-

”Kysyntää on sen minkä ehtii tekemään.”

takin kuin polttokäyttöä, kokeiluun on menossa muun muassa pelletointi lemmikkien kuivikkeeksi. Kymmenkunta maidontuottajaakin hakee selluvanua lehmien utareliivien pehmikkeeksi.

Kuroset myyvät tuotteet tukkurien kautta. Tavallaan he toimivat näkymättömissä, sillä moni on käyttänyt heidän tuotteita aavistamatta missä ja kuka ne on valmistanut.

– Kyllä se itsestään tuntui jännältä synnärillä (synnytyslaitoksella), kun katselin ja tiesin mistä paperi oli.

– Olihan siinä toki paljon muutaakin ajatteleminen, Maija Kuronen nau-

raa kahden kuukauden ikäinen Elsa-tyttö sylissä.

Maijan mukaan kauppoja syntyy ja uusia asiakkaita saa, kun laatu on sellaista millaista itsekin käyttäisi. Ja toimitusvarmuus on mitä sovitaan.

– Jututtaa vaan ja kysyy rohkeasti. Minusta on mukava lähestyä asiakkaita ja katsoa, mitä meillä olisi heille tarjota. Siitä se sitten lähtee.

Kysyntää riittää

Tavoitteena on myös viennin kasvattaminen. Toukokuussa yrittäjät olivat viikon Jordaniassa katastrofialueella etsimässä uusia asiakkaita Karelia ammattikorkeakoulun FINPETRA-hankkeen vienninedistämisprojektin matkalla. Maija Kuronen uskoo suomalaisen, neitseellisestä pitkäkuituisesta sellusta tehdyn paperin kiinnostavan maailmalla myös heidän tuotteissa.

– Aiemmin Suomesta isolta firmalta paperia tuonut Suomen kunniakonsuli oli oikein kiinnostunut meidän tuotteista. Meillä on sairaalapuolella paperia, jota hän ei ollut ennen nähnytään. Katsotaan, mitä se tuo tullessaan.

Vastaavia yrittäjiä on Kurosten mukaan Suomessa kourallinen, ja kaikki toimivat jollain omalla erityisalalla. Isot toimijat eivät taivu nopeisiin tilauksiin, hyvin erilaisiin mittoihin ja pieniin määriin, joten heidän kokoisille on tilausta. Ja kauppa käy.

– Kysyntää on sen minkä ehtii tekemään. Tilaukset ovat nousseet räjähdysmäisesti. Selluvanutuotteita meni joulukuussa 10 lavaa kuukaudessa, nyt lähti noin 60.

– Selluvanua kulkee tuotannon läpi 25–30 tonnia kuukaudessa. Kreppipaperia 10–15, jopa 20 tonnia, Maija laskee.

Jesse lisää, että huikeita määriä pieni yritys pystyykin suikaloimaan.

– Sitä tahtia tavaraa menee, että ollaan selluvanun puolella ilmeisesti Suo-

men suurin valmistaja tällä hetkellä. Meillä menee kuukaudessa se, mitä toiset ostaa vuodessa.

Nordpap työllistää nyt Kurosten lisäksi kaksi työntekijää ja ainakin yhdelle uudelle alkaa olla tarvetta. Työllistäminen ei ole heille peikko, vaan positiivinen pakko.

– On hieno asia jos voi tarjota paikallisille työtä, Maija toteaa.

Eikä hyvien työntekijöiden saannissa ole ollut mitään ongelmaa.

Paluu metsään vielä auki

Satakunnan Pomarkusta maatilalta Joensuuun metsätalousinsinööriksi opiskelemaan tullut Maija Kuronen kertoo metsän vetäneen häntä aina puoleensa.

– Siellä on leikitty ja touhuttu, ja isän kanssa puusavotta tehty. Luontoon pääsy on aina ollut minulle tärkeää.

Kuronen valmistui vuonna 2011, ja sai heti paikan metsäsuunnittelijana nykyisessä metsänhoitoyhdistys Savotassa Kaavilla. Sieltä ura urkeni Metsä Groupin

↑ TEHTAILIJAT. Jesse Kuronen, Maija Kuronen ja 2 kuukautta vanha Elsa. Takana sähkötoiminen haspeli, jolla puretaan raaka-aineiden tehdasrullat paperirainoiksi.

”On hieno asia, jos voi tarjota paikallisille töitä.”

metsäasiantuntijaksi puunostoon vuoroteltuvapaan sijaiseksi Tohmajärvelle. Sen jälkeen viisi vuotta meni korjuupuolella Ylä-Karjalasta Sotkamaa ja Kuhmoa myöten.

Kysymykseen aikooko hän palata metsään Kuronen nauraa, että ei tiedä vielä tänäänkään. Olin kysynyt sitä jo edellisenä päivänä sovittaessa haastattelua.

– Käyn jaakobinpainia itseni kanssa. Vuoden loppuun ainakin katsotaan työtön kanssa miten elämä menee eteenpäin ja mietitään mitä elämällä tekisi.

– Kyllä se metsäkin kiehtoo edelleen, mutta oma yritys on aina oma yritys.

Vuoden lopussa on täynnä ensimmäinen kokonainen vuosi paperitehtailijana ja toimitusjohtajana, mikä kertoo myös sen uran oikeista iloista ja menoista.

Sinällään Maija tykkäsi työstä metsässä ja etenkin työstä puunostossa metsäasiakkaiden kanssa.

– Se on ehkä eniten sitä minun omaa itseäni.

– Se vain, että työtä on todella paljon per yksi ihminen. Minullakin kilometrejä kertyi ja päivät olivat 12-tuntisia.

Ennen äitiyslomalle jäämistä hän teki metsähommia ja paperitehtailijan työtä yhtä aikaa päällekkäin. Viikot tosin enää 40-tuntisina mutta viikonloput tehdastyöläisenä. Kuronen näkee, että paluu metsäalalle olisi helppoa.

– Koulutus uusiin asioihin on niin hyvää. En tiedä, mitä työnantaja tarjoaa pitkän äitiysloman jälkeen. Ehkä uutta työnkuvaa, Maija Kuronen pohtii.

Teksti ja kuvat Vesa Martikainen

Järjestöjäsenen henkivakuutus

MAKSAA PARI TÖTTERÖÄ KUUSSA

Tee pieni päätös, jolla voi olla valtava merkitys. Henkivakuutus auttaa säilyttämään perheesi nykyisen elintason, jos toinen jää yksin pitämään huolta kaikesta. Järjestöjäsenenä saat Ifistä vakuutuksen jo muutamalla eurolla kuussa. Jos asia kiinnostaa edes pikkuisen, aloita katsomalla oma hintasi nyt heti.

henkivakuutuskuntoon.fi

*Suomen edullisimman henkivakuutuksen (Vakuutus- ja rahoitusneuvonta FINE:n tekemä hintavertailu 9/2016) järjestöjäsenille myöntää Suomen vanhin henkivakuutusyhtiö, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva.

*Tutkitusti
SUOMEN
EDULLISIN*

010 19 19 19

if...

PUURAKENTAMINEN

SUOMEN KORKEIN. Joensuu Penttilään, Pielisjoen varrelle nousee Suomen korkein puukerrostalo, 14-kerrosta ja melkein 50-metriä. Rakennustyöt aloitettiin tammikussa ja kohteen on arvioitu valmistuvan syksyllä 2019. Puukerrostalon rakentaa opiskelija-asuntoyhtiö Joensuun Elli. Havainnekuva: Arcadia Oy Arkkitehtitoimisto.

Puutalot tavoittelevat taivaita

Ekologisuus on nousussa arvoalinnoissa, raaka-aineissa ja menetelmissä. Puu on uusiutuva ja kierrätettävä raaka-aine, joka rauhoittaa sydämen sykettä ja sitoo hiiltä. Puutalorakentamisessa tavoitellaan nyt taivaita – eettisten sijoittajien rahalla.

Teksti: Tiina Eklund ja Reijo Holopainen
Kuvat: Arcadia Oy Arkkitehtitoimisto ja Puuinfo

PUURAKENTAMINEN

PIHAPETÄJÄ. Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö KKES rakennutti Joensuun Penttilään 6-kerroksisen vuokratalon, joka valmistui viime vuonna.

”On täysin mahdollista rakentaa yli 100 metriä korkea puutalo.”

SUOMEEN OLI keväeseen 2018 mennessä valmistunut 62 asuinpuukerrostaloa ja neljä toimistokerrostaloa. Jälkimmäisiin kuuluvat mm. Metsähallituksen Pilke Rovanimellä, Metla-talo Joensuussa ja Suomen Luontokeskus Haltia Nuuksion kansallispuistossa Espoossa.

Nyt kymmeneen kaupunkiin on rakenteilla puukerrostaloja, minkä lisäksi todennäköisiä ja mahdollisia puukerrostalohankkeita on kolmisenkymmentä.

Norja parantaa ennätystään

Puukerrostaloksi luetaan Suomessa yli kaksikerroksinen talo, jossa kantava runko ja julkisivu ovat pääosin puuta. Suomeen valmistuneissa puukerrostaloissa on yleensä ollut kolmesta neljään kerrosta.

Norja sen sijaan tavoittelee puurakentamisessa taivaita. Rakenteilla on uusi maailmanennätys: 81 metriä korkea, kokonaan puusta tehty kerrostalo Mjøstårnet. Rakennustyömaa on Brumuddalissa, 140 kilometriä Oslost pohjoiseen. Nimi tulee Mjøsa-järvestä, jonka rannalla kerrostalo sijaitsee.

Mjøstårnet rakentuu Moelven Limtre-yrityksen liimapuupalkeista. 18-kerroksinen talo valmistuu näillä näkymin maaliskuussa 2019. Myös nykyinen puukerrostalojen korkeusennätys on Norjalla, sillä vuonna 2015 Bergeniin valmistuneella Treet-puukerrostalolla on korkeutta komeat 51 metriä.

– On täysin mahdollista rakentaa yli 100 metriä korkea puutalo. Tai yli 150 metrinen, ellei korkeampikin, toteaa toimitusjohtaja Rune Abrahamsen Moelven Limtre-yrityksestä.

Ekologisuus kiinnostaa sijoittajia

Maailman korkeimman puutalon idean isä on norjalainen sijoittaja **Arthur Buchardt**. Hän inspiroitui Pariisin ilmastopöytäkirjasta ja uskoo ilmastoystävällisten materiaalien tulevan pakollisiksi lähitulevaisuudessa.

– Puurakentaminen on kestävä. Se tähtää maailmaan, missä on helpompi

hengittää, sekä kaikille parempaan ympäristöön ja ilmastoon, sanoo Buchardt.

Hänen visionaan on osoittaa, että korkeita puurakennuksia voi rakentaa käyttämällä paikallisia resursseja, kuten työvoimaa ja puuta. Hän toivoo esimerkkinsä rohkaisevan muita.

Buchardt on sijoittanut myös Suomeen. Hän rahoitti Jätkäsaareen vuonna 2016 avattua Clarion-hotellia, jonka peruskiveen on muurattu mm. Norjan kruunuja. Hotellin omistaa Nordic Hotel Choice -ketju, jonka omistaja on norjalainen **Petter Stordalen**.

Stordalena luonnehditaan ”antikapitalistiseksi miljardööriksi”. Hänen ja vaimonsa omistama säätiö sijoittaa luonnonsuojeluun sekä ilmastomuutoksen torjuntaan.

– Tulevaisuudessa kuluttajat eivät suosi vain yrityksiä, jotka toimivat oikein, vaan jotka toimivat myös oikean asian puolesta, sanoo Stordalen.

Suomalaisia metsäpääkaupunkeja

Myös Suomesta löytyy esimerkkejä intohimosta puurakentamiseen. Joensuussa Karjalaisen Kulttuurin Edistämissäätiö rakennutti kaupungin ensimmäisen yli kaksikerroksisen puukerrostalon. Tämä kuusikerroksinen talo valmistui viime vuonna.

Hanke kulki Joensuun Pihapetäjä-nimellä. Tavoitteena oli tuottaa monipuolista puurakentamisen tutkimus- ja koulutustietoa yhteistyössä Karelia-ammattikorkeakoulun ja Itä-Suomen yliopiston kanssa. Suunnittelussa lähdettiin liikkeelle tulevien asukkaiden arjen tarpeista, kuten hyvä valo, miellyttävä akustiikka, terve sisäilma ja turvallisuus.

Tampereen kaupunki haluaa puolestaan kansainvälisesti tunnetuksi puurakentamisen koulutuksen, tutkimuksen ja innovaatio toiminnan keskuksiksi. Tampereen Vuoreksessa rakennetaan Suomen suurinta puuasuinalueutta. Sen ensimmäiset kaksi nelikerroksista, kotimaisesta Kainuun puusta tehtyä CLT-kerrostaloa valmistuivat viime vuonna.

Puurakentamisessa Tampere tekee yhteistyötä työ- ja elinkeinoministeriön,

KORKEIN. Oslon pohjoispuolelle nousee 81 metrinen puutalo. Kuva maaliskuulta.

PILKE. Metsähallituksen tiedekeskus Rovanimellä on rakennettu puusta.

PIHAPETÄJÄ. Rakentamiseen kytkeytyi Energiategohas puukerrostalo -hanke.

”Puisten materiaalien on havaittu vaikuttavan positiivisesti mielialaan.”

PUUKUOKKA. Kerrostalo on palkittu arkkitehtuuristaan ja puun käytöstään.

PUUKUOKKA. Jyväskyläläinen hanke koostuu kolmesta puukerrostalosta.

Reijo Holopainen

TYTYTYVÄINEN. Tampereläinen Noora Suorsa pitää puutalossa asumisesta.

Luonnonvarakeskuksen ja Tampereen teknillisen yliopiston kanssa.

Asetusmuutos helpotti

Rakennusmääräskokoelman paloturvallisuusasetus muuttui vuoden alusta, mikä helpotti puukerrostalojen lupakäytäntöä. Osan kaupungeista rakennusvalvonta odotti säädösmuutosta, ennen kuin myönsi uusia rakennuslupia puutaloille.

Nyt puurakentamisen paine purkautuu mm. Kuopiossa, missä kaupungin vuokrataloyhtiö haluaa rakentaa vanhojen puutalojen tilalle uusia.

– Rakennamme Männistön kaupunginosaan vanhojen purettavien kaksikerros-puutalojen tilalle uusia puuverhoiluja rakennuksia, kertoo kiinteistöjohtaja Olli Kuronen Niiralan Kulma Oy:stä.

Kurosen mukaani suojaverhousvaatimuksia puukerrostalojen sisäpinnoissa on nyt helpotettu. Uusi asetus mahdollistaa suojaamattoman massiivisen puun käytön kerrostalojen sisäpinnoissa.

– Jotkut uusista taloista saattavat olla sekatekniikkaan pohjaavia, esimerkiksi betonirunkoisia, Kuronen lisää.

Home ei ole ongelma

Tampereen teknillisen yliopiston rakennusfysiikan professori Juha Vinha on huolissaan siitä, että asetuksissa löytyy vain yleisluontoisia vaatimuksia rakenteiden kosteusteknisestä toiminnasta. Ilmastonmuutos lisää myrskyjen myötä viistosaderasitusta ja rakennusmateriaalien valinnassa tulisi kiinnittää entistä enemmän huomiota niiden homeenkestoon.

Itä-Suomen yliopiston puumateriaalitieteen professori Henrik Heräjärvi ei usko, että home on ensisijaisesti puurakenteen ongelma.

– Jos puu pidetään suojassa nestemäiseltä vedeltä, käyttäen pintakäsittelyä tai rakenteellista suojausta, vaatii oikein tehtyjen rakenteiden homehuttaminen melkoista yritteliäisyyttä, hän heittää.

Heräjärvi huomauttaa, että homeet edellyttävät tyypillisesti puulta vähintään 20 prosentin kosteussuhdetta.

– Näin korkea kosteussuhde taas edellyttää, että ilman suhteellinen kos-

teus pysyttelisi pitkiä aikoja 90 prosentin tuntumassa tai sen yli.

– Loka-marraskuussa tämä kosteustaso saattaa olla mahdollista, mutta ymmärtääkseni ei kovin pitkiä aikoja.

Pakkanen, tuuli ja lämpö kuivattavat puurakenteiden pinnan nopeasti, jos rakenteessa on käytetty käsittelemätöntä havupuuta. Heräjärvi luottaa siihen, että pintakäsittely pitää puun kuivempuna. Samoin sen modifiointi eli esimerkiksi lämpökäsittely, alentaa puun tasapainokosteutta niin, että puu on lähes mahdollista saada homentumaan.

Sydän sykkii puulle

Luonnonvarakeskuksen erikoistutkija Riina Muilu-Mäkelä koordinoi Finnish Superwood-hanketta. Siinä kartoitetaan poikkiteiteellisesti puun markkinapotentiaalia ja sen mystisen tuntuista piirteitä.

– Puulla on yleisesti ottaen rauhoittava vaikutus. Puisten materiaalien on havaittu vaikuttavan positiivisesti mielialaan, kertoo Muilu-Mäkelä.

Hänen mukaansa on tutkittu, että puumateriaalin koskettaminen tai katseleminen rauhoittaa, jos vaikutusta verrataan synteettisiin materiaaleihin.

– Puusta erittyy myös tuoksuja ja yhdisteitä, jotka koetaan usein miellyttävinä, hän jatkaa.

Tampereen Vuoreksen asuja vahvistaa tutkimuksen tulosta.

– Olen tyytyväinen asumiseen puukerrostalossa, sekä tähän asuinympäristöön, kertoo talon asukas Noora Suorsa.

Suorsa viittaa tietynlaiseen fiilikseen, viihtyvyyteen, joka puutalossa asumiseen liittyy.

Myös hotellisijoittaja Arthur Buchardt rakastaa puuta ja on asunut koko ikänsä puutalossa. Nyt kotina on puutalo vuodelta 1887.

– Tulemme näkemään saman kehityksen rakentamisessa kuin autoteollisuudessa. 15 vuoden kuluttua ei saa ajaa enää fossiilisilla polttoaineilla. Siksi meillä pitää olla intohimoinen ja innovatiivinen puuteollisuus, joka on edelläkävijä ajatuksissa, ideoissa ja ratkaisuissa, Buchardt sanoo.

I ♥ TEBOIL

KESÄETU*
POLTTOAINEESTA

-2,5_{snt/l}

JÄSENKORTILLASI
1.6.-31.7.2018

* Kesäedun saa bensiinistä ja dieselöljystä Teboil-huoltamoilta ja automaattiasemilta lukuun ottamatta Teboil Express-automaattiasemia. Korotettu etu on voimassa 1.6.-31.7.2018. Etu normaalisti 2,1 snt/l.

Lisätiedot www.teboil.fi/liitto

TEBOIL

huoltaa autoja ja ihmisiä

Laatu tehdään metsässä

Tuotantopäällikkö Jaakko Huttunen uskoo, että raakapuukaupassa tukkien laadutus ja hinnoittelu tapahtuu tulevaisuudessa vasta sahoilla. Nykymalli ei kannusta kasvattamaan laadukasta sahapuuta.

KOSKISEN OY:N SAHA Kärkölän Järvelässä käyttää tänä vuonna noin 700 000 kuutiota mänty- ja kuusitukkia. Määrästä valmistuu noin 330 000 kuutiota sahatavaraa, joka viedään pääosin ulkomaille. Viime vuonna Kiina nousi ensimmäistä kertaa tärkeimmäksi vientimaaksi.

– Männyn osuus sahatusta puusta oli viime vuonna runsas viidennes, Tuotantopäällikkö Jaakko Huttunen kertoo.

– Se tulee suoraan tässä ympärillä kasvavien metsien puulajijakaumasta. Eteläsuomalainen kuusi on pitkää, suoraa ja rehevillä mailla riittävän tiheässä kasvaneena pienioksaista. Reaktio- eli lylypuuta, jota varsinkin japanilaiset ostajat kammoavat, on tosi vähän. Kun oksat

MAKSAJA. Sahateollisuus maksaa valtaosan metsänomistajien saamista puukauppatuloista. Jaakko Huttunen Koskisen Oy:ltä toivoo, että sahureiden ääntä kuunneltaisiin nykyistä enemmän myös metsänhoidosta käytävässä keskustelussa.

sat ovat vielä terveitä, täällä kasvaa tosi hyvää höylärin kuusta.

Sahateollisuus tekee tuloksensa saamalla laatutavaraa. Parhaan ja huonoimman sahatavaran hintaero markkinoilla – noin 20 prosenttia – ei tunnu äkkiseltään suurelta. Mutta kun toimitaan isojen volyymien ja pienten marginaalien alalla, se merkitsee todella paljon: kun hyvä ja huono tukki ostetaan metsästä käytännössä samalla hinnalla, on varmaa että huonoa lautaa sahaamalla tehdään tappiota.

– Sahatavaran lujuuslajittelu lisääntyy koko ajan, ja tuotteen lujuus korreloi puun oksakoon ja puuaineksen tiheyden kanssa. Sahaamisen kannattavuudessa näkyy tietysti myös puun järeys, pienemmällä puulla sahauksen hyötysuhde jää pienemmäksi. Joissakin sahatavara-laaduissa myös puun ikä korreloi laadun kanssa.

Istutuskin tuottaa laatua

Metsäpäässä on Huttusen mielestä paljon nykyistä enemmän tehtävissä sahatavaran paremman laadun eteen.

– Etelä-Suomessa on fakta, ettei harvennuksia saa tehdä liian voimakkaina. Nykyinen kahden harvennuksen malli on laadun kannalta liian voimakas. Harvennuksia pitäisi olla kolme. Täkäläisillä rehevillä kasvupaikoilla tukkipuiden kas-

vua pitäisi jarruttaa nuorella iällä aina 60 ikävuoteen saakka.

Istutusmetsien lisääntyvä varttumisen hakkuukypsiksi ei Huttusen mukaan ole ollut uhka sahatavaran laadulle: alkuperiä jalostamalla kasvatettavista puista saadaan teknisesti laadukkaampia. Ongelmia tulee siinä, ettei keskenkasvuina kaadettu puu ole hyvää sahapuuta.

”Se ei sahuria haittaa jos puu kasvaa nuorella iällä nopeasti, kunhan sen pintaan saadaan ennen kaatamista vähäoksaista ja tiheää puuta. Lannoitukseen ei haittaa siihen sopivilla kohteilla,

LAATUA. Tästä laudasta maailmalla maksetaan hyvin: tiheäsyistä, sekä vähä- ja pienioksaista.

mutta pahin vaihtoehto on, jos 40-vuotiaana lannoitettu metsä kaadetaan jo 60-vuotiaana. Puuainekasvatusta on silloin aivan hötöä. Harvennuksissa ja lannoituksissa-kin tarvitaan maalaisjärkeä.”

Hinnoittelu ei toimi

Jaakko Huttusen mukaan sahapuut pitäisi kasvattaa 80- tai vielä mieluummin 100-vuotiaiksi.

– 60-vuotiaasta männystä tai kuusesta ei juurikaan tule sitä oksatonta, eli kaikista arvokkainta pintalautaa, Huttunen sanoo.

Sahurin nyrkkisääntö on se, että hyvää (lue: arvokkainta) tavaraa halkaistaan yli 80-vuotiais-

ta, järeistä ja tiheässä kasvaneista puista. Pitkistä puista saadaan pitkiä tukkeja, ja mahdollisimman pitkä sahatavara taas on vaativan ostajan mieleen.

Nykyisessä valtahinnoittelumallissa metsänomistajan kannattaa kasvattaa puunsa tukkikokoon mahdollisimman nopeasti ja mahdollisimman leveällä luskalla. Se on ristiriidassa sahurin halujen kanssa. Hitaasti, laatua kasvattamalla ei metsänomistaja juurikaan voi odottaa parempaa kantohintaa, saati parempaa tuottoarvoa metsänkasvatukselle. Systeemissä olisi petraamisen varaa, jotta kaikki osapuolet voittaisivat.

Jaakko Huttunen ei usko, että runko- hinnoittelun lisääntyminen puukaupassa parantaisi yhtään tilannetta nykyisestä, puuston järeyteen ja oksaisuuteen pe-

”60-vuotiaasta männystä tai kuusesta ei juurikaan tule oksatonta pintalautaa.”

rustuvasta hinnoittelumallista. Sekin kun perustuu vain arvioon vielä pystyssä olevan puun jalostusarvosta.

Laadusta olisi varaa maksaa

Hän ei myöskään usko, että paljon puhuttu jatkuva kasvatus tuottaa sen parempia tukkeja kuin vallitseva, uudistushakkuisiin perustuva malli.

– Se lisää korjuuvaurioita. Kun iso kuution puu kaadetaan kuusen taimen päältä, se menettää helposti latvansa. Se näkyy sitten aikanaan sahalla poikaoksana.

Kokenut sahuri uskoo näkevänsä vielä työurallaan sen ajan, kun tukkipuiden hinta määritellään vasta sahalla niiden järeyden ja todellisen laadun perusteella. Se alkaa olla jo teknisesti mahdollista: esimerkiksi Koskisen Oy:n Järvelän sahalinjalle asennetaan tulevan kesäsesonkin aikana läpivalaisulaite, joka löytää tukista kuoren alta kaikki sen laatuun vaikuttavat tekijät.

–Laatuhinnoittelun myötä voisimme maksaa hyvistä tukeista hieman nykyistä enemmän. Samalla voisimme ottaa alemmalla hinnalla vastaan myös huonompilaatuista puuta, ja ohjata sen niihin sahatavaradimensioihin, joihin alempi laatu sopii, Huttunen sanoo.

Teksti ja kuvat Martti Linna

Vientituotteena mehiläispesä

Mehiläispesien kehät tehdään puusta. Koska valmistukseen tarvitaan kapeita rimoja, on puun oksattomuus ensisijaisen tärkeää laadukkaan tuotteen aikaansaamiseksi.

PUUSEPÄNVERSTAALLA käy surina. Vaikka omistajan päätuotantosuunta on mehiläisten tuottama hunaja, nyt ääntä pitävät erilaiset puun-työstökoneet, joita verstaalla on pullollaan.

Puusepänerstaalla työskentelee mehiläistarhuri Juha Välimäki. Hän valmistaa kehä mehiläispesien sisälle, joihin mehiläiset rakentavat kennostonsa. Suomalainen puu muuttuu täällä suomalaisen ja ruotsalaisten mehiläisten kodeiksi.

Mehiläistarhurin ura ei ollut Välimäelle itsestäänselvyys, vaikka isoisä aloitti mehiläistarhauksen jo 1930-luvulla. Välimäki kävi aikoinaan Rajamäen metsätyönjohtajakoulun ja aloitti työuransa metsäalalla.

– Olin Tehdaspuulla metsurina. Kivaa itsenäistä hommaa, kertoo Välimäki.

Hän muistaa metsurinuraltaan pakkastalvet 1984 ja 1985.

– Pakkanen pysyi pitkään parinkymmenen paremmalla puolella. Muutaman kerran auto hyytyi ja kosaanilla herätelinkin Hiacea käyntiin. Kännyköitä ei siihen aikaan ollut. Voi sanoa, että kovat pakkastalvet päättivät metsäuran, Välimäki nauraa.

Onnellinen yrittäjä

Välimäkeä voi luonnehtia aina hyvin- tuuliseksi ympärivuotisesta kiireestä huolimatta. Mehiläistenhoito vie kevään, kesän ja syksyn. Talvella on aikaa muuhun tekemiseen.

– Mehiläistenhoito on kesällä ja puutyöt ovat talvihommia. Tein alkuun pe-

KEHÄ. Juha Välimäki esittelee valmista Langstroth-kehää. Kun mehiläiset ovat keränneet sen täyteen hunajaa, on kehällä painoa 2–3 kiloa.

PESÄ. Mehiläispesässä käy satokauden aikaan vilskke. Hunajaa keräävät kymmenet tuhannet mehiläiset, kunnureita on jokunen sata – ja vain yksi kuningatar.

siä itselleni, mutta sitten homma lähti lapasesta. Nyt myyn pesiä Suomeen ja Ruotsiin, kertoo Välimäki.

Sillä ei ole kuulemma väliä, onko puu kuusta vai mäntyä. Tai tiivissyistä, vaikka se olisikin etu. Oksattomuus on ensisijainen vaatimus.

– Useimmiten teen männystä, koska harvemmin löytyy vähäoksaista kuusta. Kuusi on vähän painavampi, puun elämisessä ei ole juurikaan eroa, menee hististelyn puolelle, hymyilee Välimäki.

Hänellä on hyvät yhteydet useaan sahaan. Välillä hän soittaa sahoille, välillä hänelle soitetaan, että olisi oksaton- ta tarjolla.

– Kun myyn, niin myyn vain hyvää eli ykköslaatuja. Kakkoslaatu menee saunapuiksi, toteaa Välimäki.

Osti sian säkissä

Verstaalta löytyy perussirkkeli, jolla puut pätkitään määrämitta. Siitä eteenpäin laitteet erikoistuvat, eikä kaikkia ole Suomesta saatavilla.

– Alkuun kehien teko oli väkäämistä ja näpertämistä. Tällä höylällä tulee sa-

man paksuista, eikä ole juurikaan huoltamista. Jos ei ole hiekkaista puuta, niin hyvin kestää. Terät käytän teroittamossa. Laakeri voi korkeintaan mennä, esittelee Välimäki höylää.

Kaikki koneet on ostettu käytettynä. Höylän jälkeen mennään moniteräsahal-

le. Nimensä mukaisesti pakassa on monta terää ja riippuen mitä tuotetta ajetaan, säädetään rimman leveys holkeilla.

– Tämä laite ostettiin kuin sika säkissä Italiasta. Sain pari valokuvaa etukäteen. Suomesta olisi löytynyt 40 kilowatin laitteita, mutta ei näitä pienempiä.

TUOTTEITA LUONNOSTA

Juha Välimäki

Kolmannen polven mehiläistarhaaja

123rf

Hoitanut mehiläisiä pikku-pojasta, aloitti mehiläistarhaajana 1986

Hoidettavia mehiläispesäiä nykyisin yli 200, pesän malli Langstroth

Vuoden mehiläistarhaaja vuonna 2015: arvostettu alan kouluttaja, vahvasti tulevaisuuteen uskova ja sitoutunut tarhaaja

Myy hunajan sekä suoramyynninä kuluttajille, että pakkaamoille

Investoinut viime vuosina: ”Uskon tulevaisuuteen ja kotimaisen hunajan tulevaisuuteen.”

”Kakkoslaatu menee saunapuiksi.”

On käytännössä ikuinen, laakeri voi korkeintaan mennä, sanoo Välimäki.

Vaihe kerrallaan kehälistojen tuotantoa on automatisoitu. CRC-ohjelmoitu pora työskentelee itseksensä taustalla. Aiemman käsin porauksen sijasta valmistuu nyt reiät moneen sataan sivulistaan kerralla.

Pystykarsitut metsät

Välimäen usko tulevaisuuteen on vahva ja investointeja on tehty vähitellen.

– Tuotanto on kasvanut ja tilat käyneet ahtaiksi. Tarvitsen lisää tilaa, pitää laajentaa, Välimäki sanoo.

Nyt tuotannossa on kuutta erilaista kehämallia. On korkea Langstroth ja Farrar, joka on 2/3-osaa Langstrothin korkeudesta. On Mettälä eli Farrar kahdella alarimalla ilman lankoja. Ja Zander eli ”Santtu” ja Dadant...

– Jatkossa pitää miettiä, mitä kaikkia kehiä tuotan. Pitää vähentää. Esimerkiksi Mettälä on hidas tehdä. Siinä on kaksi alarimaa ja paljon käsityötä, pohtii Välimäki.

– Ruotsissa puolestaan on omat mallit. Pesät ovat enemmän neliönmallisia, Dadant-tyyppisiä, hän sanoo.

Oksatonta puuta olisi lähivuosina tarjolla.

– Metsäkoululla ollessani kehitettiin laitteita pystykarsintaa varten ja pystykarsintaa tehtiin silloin paljon. Mutta karsitusta puusta ei nykyisin kuitenkaan saa lisää hintaa, toteaa Välimäki.

Teksti ja kuvat Tiina Eklund

ELINTARVIKEVIENTI

TOUKOTÖIHIN. Kallepekka Toivonen valmistautui kauran kylvöihin Nurmijärvellä toukokuun toisella viikolla. Tänä vuonna Myllymäen tilan pelloilla kasvaa ennätysuuri ala suurimokauraa, yhteensä 45 hehtaaria.

Kaura matkaa maailmalle

Suomalaisella kauralla menee kovaa. Terveystrendi siivittää kauran kulutusta ja vientiä.

KEVÄÄN LÄMPÖ kuivattaa hyvää vauhtia pellon pintaa Nurmijärvellä. Agrologi **Kallepekka Toivonen** suunnittelee kylvöjen aloittamista äitienpäivän alla. Lautasäestä vetävä Valtra pörrää jo pellolla.

Vajaan 200 hehtaarin viljatilalla viljellään tänä vuonna kauraa 45 hehtaarin alalla. Sato on tarkoitus myydä suurimoleli hiutalekauraksi Myllyn Parhaalle Hyvinkäälle. Toivonen onkin valinnut lajikkeeksi isojuväisen Mattyn.

– Tilallamme on viljelty kauraa aina. Suurimokauraa olen viljellyt 2000-luvun alusta asti. Hyvinkään myllylle on matkaa vain 20 kilometriä ja pystyn kuljettamaan kaurat sinne omalla kuorma-autolla, mikä säästää kustannuksia, Toivonen kertoo.

– Kaura sopii hyvin viljatilalla viljelykiertoon. Se on suhteellisen vaatimaton ja helppo viljelykasvi eikä tarvitse esimerkiksi tautiruiskutuksia. Satokin on useimmiten parempi kuin vehnällä. Tavoitteena on tänäkin vuonna yli 5 000 kilon hehtaarisato.

Kauran viljelyyn tuo haastetta puna-

home. Homeiden iskemistä kauraan on etenkin kosteina syksyinä vaikea välttää. Homeet estävät kauran elintarvikekäytön.

Ihan aina kaurasato ei ole Toivosellaan onnistunut. Viime vuoden kylmissä ja kosteissa oloissa peltoon jäi melkein koko 19 hehtaarin kaura-ala.

Kauran suosio Suomessa ja maailmal-la miellyttää viljelijää.

– Kauralla on ollut pitkään hyvä ja vahva brändi. Kaurajuomista on tullut

”Olisi mukavaa, että kauran hyvä maine alkaisi näkyä myös tuottajahinnoissa.”

→**VILJELIJÄ.** Kallepekka Toivonen viljelee tänä kesänä kauraa 45 hehtaarin alalla. Se on vajaa neljäsosa tilan pelloista.

vielä lisää hypetystä. Olisi tietysti mukavaa, että kauran hyvä maine alkaisi näkyä myös tuottajahinnoissa, Toivonen sanoo.

Puhdaskauran tuottamista gluteenittomiin elintarvikkeisiin Toivonen ei ole vakavasti harkinnut. Se toisi huomattavasti lisätyötä viljelyyn. Vieraat viljat pitäisi käydä poimimassa pois kaurakasvustosta.

Luomuun siirtymistä Toivonen on sen sijaan harkinnut. Orgaanisten lannoitteiden saanti kuitenkin mietittävää.

– Ravinteet pitäisi saada kiertämään Suomen pelloilla paremmin. Ei ole kestävä, että ravinteita louhitaan pelkästään maaperästä, Toivonen näkee.

Terveellisyys kantaa kauraa

Kahdenkymmenen kilometrin päässä Toivosen kaurapelloilta, Järvenpäässä, sijaitsee Suomen kauratuotteiden viennin pioneerin, Helsingin Myllyn tuotantolaitos. Järvenpäässä myllytetään vehnää, ruista ja ohraa. Kauransa Helsingin Mylly jalostaa Vaasan tehtaallaan.

– Laadukkaille kauratuotteille, etenkin luomuna, on ollut viime vuosina jatkuvasti kasvavaa kysyntää. Kauran terveelli-

MYLLY. Helsingin Mylly jalostaa Järvenpäässä 75 000 tonnia viljaa vuodessa.

LEIPOMO. Kaura- ja ruisleipiä Euroopan maihin vievä Primulan leipomo sijaitsee Helsingin Myllyn naapuritontilla. Myllyltä johtaa suora jauhoputki leipomoon. Gold & Green jalostaa samassa rakennuksessa nyhtökauratuotteita.

ssyys on ollut pinnalla ympäri maailman. Myös vegaanisen ruokavalion suosio on lisännyt kauran kysyntää, toimitusjohtaja Niklas Kumlin iloitsee.

Helsingin Mylly lähti suomalaisista yrityksistä ensimmäisenä aktiivisesti etsimään vientimarkkinoita suomalaisille kauratuotteille. Nyt viejiä on useita, muun muassa Fazer ja Raisio.

– Vienti on vaatinut sitkeää jalkatyötä. Viimeisen kymmenen vuoden aikana olemme menneet pitkin askeleita eteenpäin. Viemme tällä hetkellä kaurajalosteita yli 40 maahan. Suurin osa viennistä on kaurahiutaleita, -jauhoja, -rouheita ja -leiseitä. Asiakkaina ovat pääasiassa yritykset, jotka valmistavat tuotteistamme aamiais- ja välipalatuotteita, Kumlin kertoo.

– Olemme myös aloittaneet valmiiden aamiaistuotteiden viennin omalla

Helsinki Mills -brändillämme. Kuluttajapakattujen tuotteiden jalostusarvo on parempi eivätkä ne ole niin suhdanneherkkiä kuin kauraraaka-aineet.

Kumlinilla on hyvä tuntuma globaaliin kilpailuun, sillä hän työskenteli ennen toimitusjohtajapestiään yrityksen vientipäällikkönä.

Aasia vetää hyvin

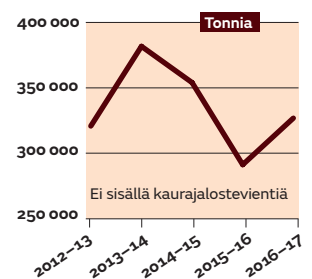
Suurimmat suomalaisten kauratuotteiden asiakkaat löytyvät Länsi-Euroopasta.

– Keski-Euroopan maat ovat merkittävin vientimarkkinamme. Kauko- ja Lähi-Itä ovat myös kasvaneet viime aikoina kovaa vauhtia. Olemme vieneet tuotteita muutaman vuoden myös Etelä-Afrikkaan, Kumlin kuvailee.

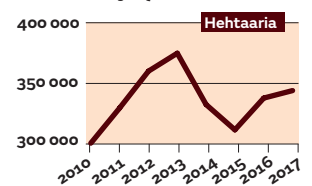
Yli puolet Helsingin Myllyn viennistä on luomukauraa. Loppuosa on tavanomaisesti viljeltyä kauraa ja puhdaskauraa eli gluteenitonta kauraa.

– Luomukauran ja gluteenittoman kauran kysyntä on kovempaa kuin tavanomaisen, vaikka volyymit ovat pienempiä. Myös hinta on parempi. Gluten-free-tuotteet ovat nykyisin iso trendi ympäri maailman. Vuosittaiset kasvuprosentit ovat olleet kaksinumeroisia. Olem-

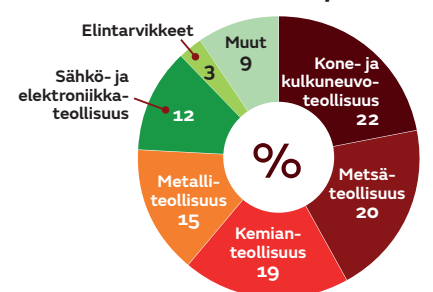
Kauran vienti Suomesta

Kauran viljelyala Suomessa

Suomen vienti 2017

me olleet mukana rakentamassa globaalia puhdaskauramarkkinaa ja haluamme kasvattaa kyseistä tuoteryhmää. Puhdaskauran tuottajia mahtuisikin vielä sopimusviljelijäjoukkoomme, Kumlin kannustaa.

Puhdaskauran viljelyssä ei ole Kumlinin mukaan suurta riskiä. Jos joukkoon jostain syystä eksyy liian paljon muita viljalajeja, saa kauran saa siinä tapauksessa myytyä tavallisena elintarvikekaurana.

Suomen kovimpia kilpailijamaita kauran maailmanmarkkinoilla ovat Ruotsi, Puola, Iso-Britannia ja Baltian maat. Suomi on viiden suurimman kaurantuottajamaan joukossa. Suomessa tuotetaan kauraa reilut miljardi kiloa vuodessa. Kanada on ylivoimaisesti suurin tuottaja. Siellä kauraa tuotetaan noin neljä kertaa enemmän kuin Suomessa.

– Suomalaisen kauran vahvuuksia ovat isot jyvät, kaunis kullankeltainen väri ja pehmeä maku. Tuotamme maailman laadukkainta kauraa. Esimerkiksi australialainen kaura on väriltään harmaampaa ja maultaan valjumpaa.

Overnight Oats voitti vientikisan

Helsingin Mylly voitti viime vuonna Overnight Oats -tuorepuuromixillään

Lidl-kauppaketjun järjestämän Viedään Suomi-ruoka maailmalle -kilpailun. Tuorepuuroa kehitettiin kansainvälisiin ruokatrendeihin sopivaksi ja potentiaalisesti menestyjäksi eri kulttuureissa ja uskonnoissa. Palkintona Lidl muun muassa maksaa Helsingin Myllylle yhden vientihenkilön palkan vuodeksi.

Kumlin on luonnollisesti tyytyväinen voittoon.

– Lisäpanostuksella saamme todennäköisesti lisättyä kuluttajatuotteiden vientiä. Pyrimme myös viennissä kasvattamaan tuotteiden jalostusastetta.

Tällä hetkellä Helsingin Myl-

”Tuotamme maailman laadukkainta kauraa.”

→**TUOTTEITA.** Helsingin Myllyn toimitusjohtaja Niklas Kumlin on tyytyväinen kauranviljelyn lisääntymiseen. Ulkomaalaiset asiakkaat haluavat erityisesti luomu- ja puhdaskauraa.

ly valmistaa kauratuotteita sekä omalla merkkillään että kauppajen merkeillä. Esimerkiksi Venäjälle viedään kaurajalosteita Helsinki Mills -tuotemerkillä.

Myös kaurajuomien ja -jogurttien suosio on siivittänyt kauran kysyntää. Helsingin Mylly ei ole kuitenkaan Kumlinin mukaan lähdössä nestemäisten kauratuotteiden valmistukseen, sillä siellä on jo monia toimijoita. Myös kaurasnacksit ja välipalatuotteet ovat lisääntyneet.

– Uusina tuotteina kaurasta valmistetaan myös vaikuttavia aineita kosmetiikkaan. Kauran öljy ja liukoinen kuitu, beetaglukaani, ovat arvokkaita aineita myös kauneudenhoitoalalla, Kumlin tietää.

Toiveita viljelijöille

Viljelijät toivovat kauran ostajalta luonnollisesti mahdollisimman korkeaa hintaa. Kumlin muistuttaa, että kauran hinta määräytyy pitkälti maailmanmarkkinoilla ja sen mukaan pitää elää, jos mieltä saada kauraa kaupaksi. Tavallinen kaura

Järvenpäässä toimii viljaklusteri

JÄRVENPÄÄN POHJOISPUOLELLA sijaitsevalla Vähänummen teollisuusalueella toimii useampi suomalaisen viljan jalostaja. Alueelle on syntynyt jopa pienimuotoinen viljaklusteri.

Helsingin Mylly valmistaa Järvenpäässä leivontatuotteita kuluttajille ja ammattikäyttäjille pääasiassa vehnäsäitä ja rukiista. Mylly ottaa vastaan 75 000 tonnia viljaa vuosittain.

Helsingin Myllyn siilosta johtaa sadan metrin jauhoputki naapuriton-tilla sijaitsevaan Primulan leipomoon. Primulassa valmistetaan leipää niin kotimaan markkinoille kuin vientiin. Vientikanavat yritys on saanut avuttua Lidl-kauppaketjun kautta.

Primula valmistaa paistovalmiita ruis- ja kaurapalaleipiä muun muassa Puolan, Slovakian ja Ruotsin Lidl-myy-mälöihin. Leipiä on viety 1,5 vuotta. Viennin osuus koko tuotannosta on lähes puolet. Yrityksen liikevaihto on pompannut osittain vienninkin ansiosta kahdesta miljoonasta kymmeneen miljoonaan euroon. Yritys työllistää hieman yli 30 henkilöä.

Primulan kanssa samassa kiinteistössä toimii nyhtökauraa valmistava Gold & Green -yritys. Myös tällä yrityksellä menee kovaa. Se rakentaa parhaillaan uutta tuotantolaitosta Ruotsin Mönlyckeen, jossa valmistetaan jatkossa Euroopan maihin vietävät tuotteet.

Gold & Green työllistää Järvenpäässä noin 30 henkilöä. Vuonna 2016 yhtiön liikevaihto oli 1,3 miljoonaa euroa. Nyhtökaurakin valmistetaan Helsingin Myllyn toimittamasta raaka-aineesta.

Helsingin Myllyn toimitusjohtaja Niklas Kumlin on tyytyväinen, kun kaura tekee kauppansa ja Järvenpäässä toimii tärkeitä yhteistyökumppaneita.

– On loistava juttu, kun asiakas on naapurissa, Kumlin iloitsee.

Luonnon Varassa -lehti ei tavoittanut Gold & Greenin toimitusjohtajaa eikä Primulan toukokuussa aloittanutta uutta toimitusjohtajaa kommentoimaan kaura-asioita.

KAURAA. Irlannissakin luomukauratuotteet ovat suosiossa. Kuva on dublinilaisen Dollard & co -premiumruokakaupan hyllystä.

SADONKORJU. Kaura kiinnostaa yhä useampaa viljelijää. Kuvassa puidaan hyvälaatuista kaurasatoa Asikkalassa.

noteerataan ainakin Chigacon ja Hampurin pörseissä. Luomukauralla ei ole pörssihintaa, koska kyseessä on pieni tuote globaaleilla markkinoilla.

– Luomukauran hinta määräytyy kysynnän ja kilpailutilanteen mukaan. Viime vuonna luomukauran tuottajahinta pompahti hankalasta satokaudesta ja kovasta kysynnästä johtuen lähes 400 euroon tonnilta. Tämän vuoden sopimuksissa tonnihinta liikkuu 275–290 eurossa, Kumlin sanoo.

Tavanomaisen kauran hintatarjoukset ovat tällä hetkellä 130–150 euroa tonnilla. Tavanomaista kauraa tuotetaan Suomessa Kumlinin mielestään riittävästi, mutta erikoiskauroista on joskus pulaa. Puhdaskauralle hän lupaakin muutaman kymmenen euron lisähinnan.

Suomen luomukauroista Helsingin Mylly ostaa noin puolet. Hankinta-alueena on koko Suomi. Eniten kauraa yri-

tys hankkii kauramyllyn sijainnista johtuen Pohjanmaalta.

Kumlin toivoo kauran sopimusviljelyn lisääntyvän, jotta kauraketju toimisi tehokkaasti ja ulkomaalaisia asiakkaita voitaisiin palvella mahdollisimman hyvin ja luotettavasti.

– Sopimustuotanto tuo kaikille osapuolille hyötyä. Meidän on helpompi myydä tuotteita, kun niiden saatavuus on varmistettu hyvissä ajoin. Viljelijä puolestaan minimoi riskin, kun ostaja ja hinta ovat tiedossa. Etenkin luomukauraketjussa sopimustoiminta on kaiken a ja o, Kumlin painottaa.

Hän toivoo myös, että lajitemäärää saataisiin karsittua. Suomessa viljellään edelleenkin liikaa vanhoja kauralajikkeita.

– Viljelijöiden kannattaa ehdottomasti siirtyä uusiin, satoisampiin ja taudinkeskeisiin lajikkeisiin. Lajikkeiden määrä pitäisi olla nykyistä pienempi. Silloin saisimme koottua isompia, tasalaatuisia eriä vientiin. Viljelijöiden muodostamat yhteenliittymät, kuten Vilja Tavastia, ovat meidän kannalta hyvä asia. Saamme ostettua kerralla isompia eriä, mikä helpottaa raaka-aineen hankintaa, Kumlin sanoo.

Teksti ja kuvat Markku Pulkkinen

Työkaluja asiantuntijatyön johtamiseen

Ihminen on kokonaisuus ja työ yksi elämän osa-alue. Ihmisten hyvä johtaminen korostuu tulevaisuudessa yhä enemmän.

Teksti: Tiina Eklund

TIETOTYÖLÄISESTÄ puhuttaessa tarkoitetaan asiantuntijaa, joka tekee työtään itsenäisesti ja hallitsee laajoja kokonaisuuksia. Hän voi olla esimerkiksi metsäasiantuntija, joka vastaa tietyn kunnan alueella puun ostosta tai metsänhoitopalvelujen myynnistä sekä neuvoo metsänomistajaa.

Laaja työnkuva ja korkeat tavoitteet johtavat usein suureen työmäärään ja sen myötä vaikeuteen pysyä sovitun työajan raameissa.

– Johtaja ei välttämättä edes tunne asiantuntijan työn tarkkaa sisältöä. Hänen työnään on ensisijaisesti olla mahdollisuuksien luoja ja asettaa positiivisesti rajoja työntekijälle, sanoo työpsykologian ja tietojohdamisen professori Eila Järvenpää

Hänen mukaansa on varsin tavallista, että tietotyöntekijällä on liikaa työtä. Koska työ vaatii ongelmien ratkaisua, on ajankäyttöä vaikea ennalta määrittää. Ja se, että esimies ei useinkaan tunne työn sisältöä, ominaisuuksia tai reunaehtoja, vaikeuttaa johtamista.

– Esimiehen tehtävänä on tukea alaisiaan ja pyrkiä selvittämään hänen tilanteensa. Työjärjestelyt ovat erittäin tar-

Eila Järvenpää

Työpsykologian ja tietojohdamisen professori Eila Järvenpää työskentelee Aalto – yliopiston tuotantotalouden laitoksella. Yliopistolla on johtamisen opetuksessa pitkä historia, sillä Aalto-yliopistoa edeltävä Teknillinen korkeakoulu perusti Suomen ensimmäinen työpsykologian professuurin vuonna 1951.

keitä. Työprosessit tulisi käydä lävitse, tarvittaessa uudistaa niitä sekä kehittää organisaatiota, kuvaa Järvenpää esimiehen työtä.

Ajankäytön seuranta

Professori Eila Järvenpään mukaan yksi väline liiallisen työmäärän selvittämiseen on työajanseuranta.

– Työajanseurannan voi tehdä niin, että merkitsee ylös joka päivä, miten paljon aikaa kuluu mihinkin tehtävään, myös autolla ajamiseen paikasta toiseen. Näin työajasta on olemassa faktaa, josta keskustella tarvittaessa esimiehen kanssa, neuvoo professori Järvenpää.

Kehityskeskustelu esimiehen kanssa on tärkeä työn kehittämisen väline.

– Se miten kehityskeskustelu tai tavoitekeskustelu järjestetään, vaihtelee paljon työpaikoittain. Usein niitä pidetään kerran tai kaksi vuodessa. Kehityskeskustelussa tarkastellaan edellistä vuotta ja saavutettuja tavoitteita sekä asetetaan uudet tavoitteet, kertoo Järvenpää.

Hän kuitenkin muistuttaa, että työmäärän ja tavoitteiden tulee olla realistiset.

– Jos töitä on liikaa, niin lyhyellä aikavälillä voi onnistua sillä, että tekee enemmän töitä. Mutta pidemmällä aikavälillä pitää pyrkiä hankkimaan lisää resursseja. Ja jos tulee akuutti-tilanne, pitää asia selvittää heti esimiehen kanssa, sanoo Järvenpää.

Hän rohkaisee keskustelemaan esimiehen kanssa, kun työmäärä tarvitsee uudelleen arviointia ja toimenpiteitä.

– Ihmisen ei pitäisi joutua koskaan sellaiseen tilanteeseen, että työtä on niin paljon, ettei pysty selviytymään siitä. Vaikka nykyisin säästetään ja tehostetaan, niin tietyt rajat pitää olla olemassa ja niistä pystyä keskustelemaan, sanoo professori Järvenpää ja muistuttaa;

– Työntekijän vastuulla on tehdä työnsä. Esimiehellä on vastuu yksikön

Professori Järvenpään vinkeillä jaksat paremmin töissä

1 Työajan seuranta

- merkitse joka päivä, kuinka paljon käytät aikaa mihinkin tehtävään
- merkitse myös autolla ajamiseen käytetty aika
- auttaa kehityskeskustelussa, kun on konkreettisesti osoittaa, mihin aikaa kuluu
- mahdollisuus perustella liiallista työmäärää
- auttaa myös itsensä johtamisessa ja työn suunnittelussa

2 Kehityskeskustelu tai tavoitekeskustelu esimiehen kanssa

- työntekijälle asetetaan tietyt tavoitteet kehityskeskustelussa/ tavoitekeskustelussa
- tarkastellaan viime vuotta miten tavoitteet saavutettiin ja asetetaan uudet tavoitteet
- työmäärän ja tavoitteiden tulee olla realistiset
- työajan tulee pysyä sovitussa raameissa
- vapaa-aikana tulisi olla mahdollisuus irtautua työstä

3 Itsensä johtaminen

- pidä kirjaa töistäsi ja tee tehtäväluetteloita
- kirjaa tämän viikon tehtävät ja varaa niihin aikaa
- suunnittele ja kirjaa pidemmän aikavälin tehtävät
- rentoutumisharjoitukset: mieti mikä saa unohtamaan työn. Harjoittele sitä aktiivisesti.
- mielikuvien käsittely: olenko stressaantunut työmäärästä vaiko mielikuvasta, että työtä on paljon

4 Esimiehen tuki

- kenenkään työmäärä ei saa olla liiallinen
- reilu keskustelu esimiehen kanssa lisäresursseista
- mahdollisuus kouluttautumiseen tai kursseihin
- esimies selvittää jaksamisen, antaa tai hankkii apua
- prosesseja esimiehen avuksi, miten toimia

5 Vertaistuki

- työtoveri keneltä saa neuvoja ja tukea
- työkavereiden kuuntelu ja kannustaminen
- sosiaaliset sähköiset verkostot joista saa tietoa
- hyvä työhön perehdyttäminen

henkilöstöstä ja heidän hyvinvoinnistaan. Esimiehen tehtävänä on käydä lävitse, että henkilöllä on suoritettavissa oleva työmäärä.

Itsensäjohtaminen

Eila Järvenpään mukaan itsensäjohtamista on tutkittu paljon viime aikoina ja se lisääntyy asiantuntijatyön lisääntyessä.

– Itsensä johtaminen on eriasia kuin sisäinen yrittäjäyys. Puhutaan itsensäjohtamisen strategioista, jotka liittyvät käyttäytymiseen, toimintaan ja omaan ajateluun, kertoo Järvenpää.

Käyttäytymiseen ja toimintaan liittyvää itsensäjohtamista on esimerkiksi aiemmin mainittu työajanseuranta sekä omien tavoitteiden asettaminen lyhyellä ja pitkällä aikavälillä.

– Voi esimerkiksi kirjoittaa ylös tämän viikon työt ja minkä verran niihin on varattava aikaa. Sekä suunnitella ja luetteloida pitkän aikavälin työt eli ennakoida, sanoo Järvenpää.

Oman ajattelun johtamisen välineitä ovat positiivinen sisäinen puhe, itsensä tunnustaminen ja analysointi.

– Itselleen voi asettaa palkintoja. Haakea vaikka kupin kahvia, kun työ on val-

mis. Näin saa itsensä tekemään työn, vaikkei olisikaan motivoitunut. Eli suunnittelee, miettii omaa toimintaansa ja analysoi tilannettaan, sanoo Järvenpää.

Hän kannustaa sallimaan itselleen epätäydellisyyttä. Kaikkea ei voi tehdä hyvin, jotain voi jättää pois.

– On hyvä harjoitella rentoutumaan kiireessä ja ahdistavassa tilanteessa. Ja opetella käsittelemään omia mielikuvia. Kysy onko minulla oikeasti näin paljon työtä vai olenko stressaantunut mielikuvasta, että työtä on paljon? kysyy Järvenpää.

Hänen mukaansa stressin purkua voi olla se, että lähtee ulos kävelemään. Eli irtottautua tilanteesta tekemään jotain aivan muuta, vaikka menemällä kirjastoon.

– Työtoverien sosiaalinen tuki on äärimmäisen tärkeä. Keskustelu työtoverin kanssa voi usein auttaa, sanoo Järvenpää.

Hänen mukaansa itsensäjohtaminen ei ole kuitenkaan ratkaisu liian suureen työmäärään, joka on esimiehen vastuulla, ja josta on tärkeä pystyä keskustelemaan.

– Yksi vaihtoehto on, että jotkin työt voivat olla liian vaativia. Tätä voi olla vaikea myöntää, mutta hyvällä työpaikalla pitäisi olla myös koulutusta tarvittaessa tarjolla asiantuntijoille. Ja myös johtamis-

Työuupumus – työn johtamisen uusi haaste ja laadun mittari

TYÖN RESURSSIEJA karsitaan kovalla kädellä ja säästöt otetaan pääsääntöisesti työntekijöiden selkänahasta. Uupumuksesta tai työhön väsymisestä ei kehdata puhua avoimesti, jolloin asia on helppo sivuuttaa ja jättää huomioimatta.

Suomalainen työmoraali on niin korkea, että apua haetaan vasta, kun asiat ovat jo todella huonossa jamassa ja ihminen oireilee jo fyysisesti ja psyykkisesti. Fyysisinä tunteimerkkeinä ovat mm. sydämen rytmihäiriöt, verenpaineen kohoaminen, veri-arvojen laskeminen ja henkisinä mm. ärtyneisyys, masentuneisuus ja unettomuus.

Jokainen yksilö on erilainen ja myös sietokyky. Tähän vaikuttaa persoona, henkilön ja työn luonne, olosuhteet, ikä ja fyysinen kunto. Olettamus, että nuori ja hyväkuntoinen ihminen selviää työn rasituksista paremmin kuin ikääntynyt kollega, ei välttämättä pidä paikkaansa. Meillä jokaisella on jaksamisen rajat, joita koettelevat työn rasitusten lisäksi yksityiselämän haasteet: oma tai läheisen sairastuminen, perheen sisäiset ongelmat tai ajanhallinnan vaikeudet. Ihmiselämän pitäisi olla tasapainossa kaikkien elämän osa-alueiden osalta, joista työelämä on vain yksi osa.

Olemme siirtymässä yhteiskunnassa fyysisestä suorittavasta työstä, kuten metsurin työ, kohti luovaa ajattelua vaativaa asiantuntijatyötä, kuten opettajan työ. Kummassakin työssä rasitutaan. Toisessa fyysisesti ja toisessa henkisesti. Molemissa ylläkirjittujen oireet ja vaatimukset työstä palautumiseen ovat hyvin samantyyppiset. Tarvitaan riittävästi aikaa: unta, työn vastapainoksi muuta elämää sekä lihasten lepoa ja venyttelyä, jotta niiden elastisuus ja energiatasot palautuvat rasituksen eli tehdyn työn jälkeen. Sama pätee myös aivoille. Jos palautumisvaihetta ei tule riittävän usein ja riittävän pitkän aikaa, on seurauksena ylikuormitustila, jota myös työuupumukseksi kutsutaan. Tämä näkyy ensimmäisenä luovuuden ja ongelmanratkaisukyvyyn puutteena, joita nimenomaan asiantuntijatyössä tarvitaan.

Monessa tapauksessa riittävällä puuttamisella olisi välttytty isommilta vahingoilta, kuten esimerkiksi pitkäaikaisilta sairauslomilta, työilmapiirin huononemiselta tai lukkoon menneiltä ihmissuhteilta. Ongelmaan puuttamisen vastuu ja velvollisuus on jokaisella esimiehellä.

Esimiehen toiminnan laadun ja osaamisen mittari on se, kuinka hyvin ja nopeasti hän reagoi työuupumisen merkkeihin. Vali-

tettavasti totuuden myöntäminen on usein mahdotonta. ”Kyllähän sinä vielä jaksat, kun olet nuori, olet ennenkin jaksanut...” ovat vakioselityksiä, joilla työntekijä saadaan vielä kerran ylittämään omat rajansa. Tie on loputon, kunnes työntekijä katkeaa ja jää pakolla sivuun. Onnellisimmassa tapauksessa lääkäri määrää sairauslomalle ja huonommassa työntekijä saa pysyvän elimellisen vaurion työn aiheuttaman stressin ja paineen seurauksena. Esimiehellä on annetut tiukat talous- tai aikaresurssit, joiden puitteissa pitäisi saada alainen tuottamaan tietty tulos. Tässä kohtaa tulee pakosta arviointiin säästämiseen ja taloudelliseen tehokkuuteen ohjaava niukka talous sekä inhimillisyyteen ja kohtuuteen velvoittava toiminnan jatkuvuus ja eettinen ja sosiaalinen kestävyys. Kumpi on tärkeämpää?

Ihminen on psykofyysinen kokonaisuus, joka edellyttää toimiakseen, että elämän peruspalkat ovat oikeassa suhteessa ja järjestyksessä. Eli rasitus ja lepo tasapainossa, terveydestä sekä läheisistä ehdittää huolehtia. Edellä mainittu toimii, jos ihmisellä itsellään on mahdollisuus hallita peruspalkkoita oman jaksamisensa rajoissa. Oman työnhallinta ontuu useimmissa työyhteisöissä tänä päivänä eli joku muu luo paineet, aikataulut ja vaateet tehtävälle työlle. Tätä ei tahdota muistaa taloudellisen tuloksen teon hetkellä, lyhytjänteisessä

suunnittelussa ja johtamisessa. Ulosmitataan työntekijöiden osaaminen ja työsuorite ”pikapalkinto” – niin kauan kuin he jaksavat oravanpyörässä.

Kukaan meistä ei ole korvaamaton, mutta jokainen vältettävissä oleva, turha sairausloma ja vakavammat fyysiset tai henkiset vammat, ovat kallista laskua yhteiskunnalle ja työnantajalle maksettavaksi. Siksi työuupumuksen tunnistamiseen, myöntämiseen ja ennaltaehkäisyyn pitäisi satsata paljon enemmän ja rohkeasti. Se on meidän kaikkien etu.

Maarit Timonen
lehtori, maa- ja metsätalous
Lapin ammattikorkeakoulu

”Johtajan pitäisi katsella, missä ollaan menossa. Ja kysyä ihan ’No, mitä kuuluu?’”

koulutusta ja työvälineitä esimiehille, jotta he osaavat toimia erilaisissa tilanteissa ja tukea henkilöstöä, Järvenpää sanoo.

Työkavereista voimaa

Professori Järvenpää on tutkinut työhön perehdyttämistä, jolla on äärimmäisen tärkeä rooli, kun tieto pyritään säilyttämään organisaatiossa.

– On tärkeää, että asiantuntijan kyvyt ja valmiudet ovat ajan tasalla. Kokematon voi tehdä työtä monta tuntia ja kokenut saman viidesä minuutissa. Kaikkein paras tulos saadaan, kun eläköityvä ja seuraaja työskentelivät yhtä aikaa ja siirtävät tietoa. Perehdyttämisen lisäksi monissa organisaatioissa on jatkuvaa koulutusta ja kurssia, kertoo Järvenpää.

Hänen mukaansa työntekijällä olisi hyvä olla vertaistuki työpaikalla, eli joku joka neuvoo ja vastaa kysymyksiin.

– Puhutaan organisaation sosiaalisesta verkostosta, kun asiantuntija tietää keneeltä voi kysyä neuvoa sekä saada tukea ja apua. Tuki voi olla virallinen osoitettu taho, tai sitten epävirallisesti henkilö, jonka tiedetään osaavan neuvoa, sanoo Järvenpää.

Hänen mukaansa tällaisia tukikanavia on hyvä rakentaa organisaatioihin.

– Tiimissä voisi joku opastaa muita. Tai yrityksessä voi olla yhteisö, joka miettii tietyn kaltaisia asioita ja osaa neuvoa niissä. Tällainen aihe voisi olla vaikka metsäverotus, mikä on varsin monimutkainen asia. Yhteisö voisi olla virtuaalinen, koostua asiantuntijoista eri puolilta Suomea ja olla Skypea kautta keskusteluyhteydessä tai sitten heille voisi laittaa kirjallisesti kysymyksiä, pohtii Järvenpää.

Järvenpää näkee virtuaaliyhteisöt avuksi myös yksinäisille työntekijöille kotitoimistoissaan.

– Sosiaalista rinkiä voisi ylläpitää säännöllisillä tapaamisilla. Pitää yhteinen keskustelusessio, jossa kaikki ovat paikalla. Nykyisin on kuitenkin läppärit ja puhelimet, joten yhteydenpito voi tapahtua kotitoimistosta tai vaikka metsästä. Tai sitten voidaan kohottaa yhteishenkeä tapaamalla ja tekemällä jotain erityistä yhdessä vaikka perjantai-iltana, pohtii Järvenpää.

Miten voit?

Mutta miten huomata madalletussa organisaatioissa, kun joku väsy työhön?

– Johtajan pitäisi katsella, missä ollaan

Case Stora Enso

Stora Enson yhtiökokous pidettiin Katajanokalla Marina Congress Centerissä keväällä 2018. Hallituksen puheenjohtaja kertoi, että johdon strategia kaudelle 2014–2017 oli kiinteiden kulujen vähentäminen. Tämä toteutettiin säästötoimenpiteillä yhtiön eri yksiköissä. Puheenjohtajan mukaan tavoitetta ei saavutettu ja säästötoimenpiteet jatkuvat.

Metsäosastolla säästöt johtivat YT-neuvotteluihin ja metsäasiantuntijoiden irtisanomisiin vuonna 2017.

Miten henkilöstöjohtaminen onnistuu tilanteessa, jossa konsernin johto antaa tavoitteet, mutta ei tunne esimerkiksi metsäasiantuntijan työtehtäviä? Mitä välineitä välijohtolla on vaikuttaa asioihin?

menossa. Ja kysyä ihan ”No, mitä kuuluu?”, kuten yleensä kysytään ihmisiltä. Ja jos huomaa jotain, niin pyrkii ensin keskustelemaan ja selvittämään tilannetta. Jos näyttää siltä, että tarvitaan asiantuntija-apua, niin suositella ja hankkia sitä, sanoo Järvenpää.

Esimiehen valvonta voi olla haaste etätyössä ja globaaleissa organisaatioissa.

– Myös kollegat voivat havainnoida työkaveria. Globaaleissa tiimeissä on yleensä jollekin annettu enemmän vastuuta. Voi olla tiimipäälliköitä eli eräänlaisia esimiehiä, sanoo Järvenpää.

Nykyteknologian voi ottaa myös johtamisessa käyttöön.

– Yksi vaihtoehto on chat-palvelu, jossa voi keskustella esimiehen tai kollegan kanssa. Tai voi ottaa sähköisesti työpsykologiaan yhteyttä.

Järvenpään mukaan organisaatioissa tarvitaan paljon muutakin kuin työpsykologiaa ja käyttäytymistieteitä.

– Jos ajattelee asioita organisaation tuottavuuden kannalta, niin pitkällä aikavälillä tehostaminen itseasiassa alentaa tuottavuutta. Henkilöt eivät pysty tekemään työtään kunnolla ja tulee burn out:teja, sanoo Järvenpää.

Hänen mukaansa perinteisissä isoissa yrityksissä ei aina oteta ihmistä riittävästi huomioon, kun taas ketterissä start-up -yrityksissä ihmiset yleensä huomioidaan kokonaisvaltaisemmin.

– Ja kun puhutaan tietotyöstä, korostuu ihmisten hyvä johtaminen entistäkin enemmän, sanoo professori Järvenpää.

SUOSITTELE. Meton jäsenyys kannattaa.

Suosittele jäsenyyttä, tienaa lahjakortti

Meton jäsenhankinta-kampanja on käynnissä 30.6.2018 asti. Suosittele jäsenyyttä eteenpäin ja tienaa lahjakortti! Kampanjan aikana jäseneksi liittyneet saavat liittymislahjan.

NYT KANNATTAA liittyä Me-toon! Jäsenenä saat heti liittymishetkestä alkaen käyttösi jäsenpalvelumme ja -etumme ja liittymislahjana tarjoamme Sinulle 40 euron arvoisen S-ryhmän lahjakortin. Jos olet jo jäsen, suosittele Meton jäsenyyttä eteenpäin metsä- tai luonnonvara-alan asiantuntijalle ja saat jokaisesta kampanjan aikana liittyneestä varsinais-

ta jäsenestä 40 euron S-ryhmän lahjakortin. Jokaista liittynyttä opiskelijajäsentä kohden tarjoamme Sinulle 20 euron arvoisen lahjakortin.

MUISTATHAN ohjeistaa liittyvää henkilöä laittamaan nimesi jäsenhakemuksemme ”suositelijan nimi”- kohtaan. Ilmoita jäseneksi saamiesi henkilöiden nimet Anne Marttiselle sähköpostilla osoitteeseen anne.marttinen@luva.fi.

Voit metsä- tai luonnonvara-alan opiskelijana liittyä Me-toon jo opiskeluaikana ja saat samat palvelut ja jäsen-edut, kuin varsinaiset jäsenemmekin! Lisäksi tarjoamme Sinulle liittymislahjana Meto Powerbank-varavirtalähteen. Päätoimisena opiskelijana et maksa jäsenmaksua, kun opiskelet, etkä ole töissä.

Meton ja Agrobiologien liiton jäsen! Muuttanut menettelytaskukalenterin merkkipäivien ilmoittamisessa

TÄHÄN SAAKKA JÄSENTEN merkkipäivät on julkaistu taskukalenterissa automaattisesti, ellei jäsen ole toisin ilmoittanut. EU:n tietosuojaa-asetuksen takia merkkipäivät voidaan tästä lähtien julkaista vain, jos jäsen on erikseen ilmoittanut suostumuksensa. Jos siis haluat, että merkkipäiväsi julkaistaan vuoden 2019 kalenterissa, sinun on ilmoitettava asiasta Meton toimistoon.

Ensi vuonna merkkipäiväänsä juhliville jäsenille on lähetetty sähköinen linkki tai kirje, ja pyyntö merkkipäivän ilmoittamisesta Meton toimistoon. Ilmoitus koskee 50-, 60- ja 70-vuotta täyttäviä, sekä tämän ylittäviä syntymäpäiviä 5-vuoden välein (75-, 80-, 85- ja niin edelleen).

Eli mikäli haluat, että merkkipäiväsi näkyy 2019 taskukalenterissa tai mikäli haluat merkkipäiväsi kohdalle muutoksia, ota yhteys toimistoomme viimeistään perjantaina 15.6.2018 sähköpostilla tiina.eklund@luva.fi tai kirjeellä METO - Metsäalan Asiantuntijat ry, Taskukalenteri, Mikonkatu 8 A, 5. krs, 00100 Helsinki.

Huom! Ilmoita viestissä selvästi nimesi ja syntymäaikasi.

Kalenterit toimitetaan painoon kesän lopussa, jonka jälkeen muutokset eivät valitettavasti ole enää mahdollisia.

Tästä lähtien jäsenten on ilmoitettava erikseen, jos haluavat merkkipäiviensä näkyvän liiton taskukalenterissa.

Metsää hakattiin ennätystahtiin – alalla väki vain vähenee

Viime vuonna Suomessa tehtiin metsänhakkuussa kaikkien aikojen ennätys. Hakkuukertymä oli 72,1 miljoonaa kuutiota, selviää Luken avaintilastoista. Viime vuonna alalta katosi 4 000 työpaikkaa. Metsäsektori työllistää 59 000 ihmistä, josta metsätalous on 21 000 ja metsäteollisuus 38 000. Koko metsäsektorilta on kadonnut vuoden 2008 jälkeen 24 000 työpaikkaa.

MADENBURG. Lapista lähteneillä oli lunta kymmeniä senttejä - Saksassa oli vastassa kevät-kesä.

Mikä ihmeen Geierlay?

Neljäntoista metsäopiskelijan ryhmä vieraili 22.–26. huhtikuuta Saksassa Rheinland-Pfalzin alueella Meton järjestämällä opintomatalla.

SAAVUIMME LENTOKENTÄLTÄ majoitukseen sunnuntai-iltana. Majapaikkamme sijaitsi viihtyisässä Kastellaunin kylässä, jossa asukkaita oli vain viitisen tuhatta, mutta palveluita suomalaisen pikkukaupungin verran. Ohjelmaan kuului saksalaisen metsänkasvatuksen lisäksi asiaa myrskytuhoista, ilmastonmuutoksesta ja tuulimyllyistä osana metsätaloutta. Reissun ohessa ehdittiin myös tutustua saksalaiseen kulttuuriin sekä harjoittaa opiskelijoiden vieraiden kielten osaamista ja sosiaalisia tilanteita: kaikki pääsivät käyttämään englantia ja osa luovi tilanteita sujuvasti myös saksankielellä.

Tiiviini ammatillisen ohjelman lisäksi ehdittiin tutustua nähtävyyksiin, joista eniten keskustelua herättivät Geierlay-riippusilta ja Madenburg-linnoitus. Riippusillalla on pituutta 360 metriä noin sadan metrin korkeudessa, eikä se tästä johtuen olekaan paras kohde heikkohermoiselle turistille. Kaikkien muiden kannattaa kyseinen paikka käydä tarkastamassa, jos alueella liikutte.

Tuulimyllyjen maa

Matkan asiasisältöön pureuduttiin heti myrskytuhoihin ja niiden jälkeisiin toimiin tutustumalla. Niin sanottu myrskytuhopolku sijaitsi lähellä majoitustamme

ja antoi monipuolisen kuvan metsänhoidollisista toimenpiteistä sekä niiden mahdollisen puuttumisen vaikutuksista.

Tämän jälkeen vaihdettiin teemaa tuulimyllyihin: ensin teoriassa ja sitten käytännössä, eri metsäkohteilla vierailen. Tuulimyllyjä maassa on Suomeen verrattuna todella paljon ja niihin käytettyä rahamäärä valtaisa: uuden tuulimyllyn hinta voi nousta jopa 20 miljoonaan euroon.

Uusia näkökulmia

Tiistain aiheena oli metsänhoitoa ja metsätaloutta saksalaisittain. Alun teoriaosuiden jälkeen kävimme maastossa tarkastelemassa eri ikäisiä ja eri tyyppisiä metsiä. Monessa paikassa kasvatettiin yksittäisiä runkoja tasalaatuisen metsän sijaan ja

Monessa paikassa kasvatettiin yksittäisiä runkoja tasalaatuisen metsän sijaan.

puulajeissakin oli paljon vaihtelua, joten erilaisia näkökulmia oli mukavasti tarjolla.

Esiin nousi myös metsänhoidollisia haasteita esimerkiksi taimien istuttamisen suhteen: vahva eläinkanta pitää huolen siitä, että taimet eivät pääse kasvamaan il-

man aidattua aluetta. Jatkuva kasvatus yhdistettynä luontaiseen uudistamiseen onkin suosittu metsänhoidon muoto.

Kestävää rakentamista

Keskiviikkona matka suuntautui Kastellaunista etelään, jossa tutustuimme House of Sustainability- rakennukseen ja sen yhteydessä yleisemmin kestävään kehitykseen. Paikka on eurooppalaisille hyvä esimerkki siitä, että ekologisesti rakennettu talo voi olla moderni ja viihtyisä.

Iltapäivä vietettiin ilmastonmuutos-temalla, josta kuultiin perusteellinen luento paikallisessa metsäekologian ja -talouden tutkimuslaitoksessa. Tulevaa on aina hankala ennustaa, mutta luennolla sai hyvän käsityksen siitä, minkälaisiin suuntiin ilmastonmuutos voi edetä ja mitä vaikutuksia eri skenaarioilla on luontoon ja metsiin. Reissun viimeisen illan kunniaksi matkasimme syömään idylliseen Madenburgin linnoitukseen, josta oli hyvät näkymät ympäröivään alueeseen, aina Ranskan rajalle asti. Sää oli loistava, kuten koko matkan ajan.

Kiitos Metsämiesten säätiölle ja Suomen Metsäsäätiölle opintomatkan tukemisesta! Matka järjestetään jälleen ensi keväänä, joten kannattaa pysyä kuulolla ja hakea mukaan.

Jani Akkanen

Ajatuksia puheenjohtajakaudesta

METON JÄSENET ovat metsäalan ja uusiutuvi- en luonnonvarojen asiantuntijoita, osajia, eri tilanteiden ratkaisijoita, käytännönläheisissä maastotöissä tai johtamassa alan hankkeita, tiimejä tai yrityksiä. Ennen puheenjohtajan tehtävääni, olin ollut 21 vuotta metsäalan töissä valmistumiseni jälkeen. Olen useasti kokenut, että työkokemuksestani on ollut hyötyä puheenjohtajan tehtävissä sekä jäsenten edessä että metsäpoliittisissa työryhmissä, joissa yleensä käytännön kokemusta omaavia ihmisiä on valitettavan harvassa. Valmistuini neljäkymmentä vuotta sitten metsäteknikoksi Tammissaaren metsäopistosta. Metsätalousinsinöörin paperit sain, kuten moni muukin, täydennyskoulutuksen tuloksena kymmenen vuotta valmistumiseni jälkeen. Nimiketaistelu oli Metolle menestyksekkäs, vaikkakin pitkä projekti.

Muutamasta asiasta minulle oli, varsinkin puheenjohtajuuden alkuaikoina, paljon hyötyä. Tunsin Meton toiminnan ja jäsenkentän hyvin, koska olin jo toiminut hallituksen varajäsenenä, jäsenenä, valtuuston puheenjohtajana ja

metsäkeskuksen neuvottelukunnan jäsenenä. Yhteensä takana oli noin kymmenen vuotta Metoa valtakunnan tasolla ennen valintaani puheenjohtajaksi.

Tultuani valituksi Meton puheenjohtajaksi, yhteiset istunnot edeltäjäni Pentti Näreahon kanssa olivat arvok-

kaita tiedonsiirron hetkiä. Yleiskuva oli tiedossa, mutta se, miten edeltäjäni katsoi asioita ja edunvalvontaa, oli todella mielenkiintoista kuunneltavaa. Koin astuvani suuriin saappaisiin. Sovin kuitenkin itseni kanssa, että lähdän tekemään tätä omalla tavallani kykyjeni mukaan. Jäsenkunta oli kuitenkin valinnut minut tähän tehtävään.

METON PUHEENJOHTAJA linjaa monella tavalla järjestön toimintaa ja painotuksia. Onnistumiselle on kaksi keskeistä edellytystä. Hallinnon eli hallituksen, valtuuston/edustajiston ja liittokokouksen tuki ja luottamus sekä toimiston toimivuus. Yhteen hiileen puhaltaminen. Minulla on ollut etuoikeus toimia sellaisessa järjestössä, jossa on yhdessä pystytty tekemään operatiivisia päätöksiä ja ratkaisuja. Äänestykset ovat olleet harvassa. Sekin on ollut arvokasta, että olen saanut toteuttaa järjestön toimintaa positiivisessa hengessä. Nähdä enemmän mahdollisuuksia, kuin ongelmia. Edunvalvonnassa tämä on auttanut monta kertaa myös jaksamisessa ja sitkeydessä.

Meto on jäsentensä edunvalvontajärjestö. Hoidamme asioita jä-

sentemme toimeentulon ja ammatillisen menestymisen hyväksi. Toiselle jäsenelle palkkaedunvalvonta sopimusneuvotteluineen on tärkein asia, toiselle taas metsäpolitiikan ytimessä oleminen ja alan toimintaedellytyksistä taisteleminen, kolmannelle taas ammattikunnan yhteisöllisyys esimerkiksi alueyhdistystoiminnassa on arvokkain asia. Näin pitää ollakin! Järjestöympäristöä tarkkaillessani olen vuosien varrella huomannut, että Meton vaikutusvalta olisi paljon pienempi, jos kyse olisi vain yhden liikkeen järjestöstä.

Neuvottelutoiminnassa on hyötyä jonkinasteisesta rauhallisuudesta ja positiivisesta asenteesta. Minun osaltani työehtosopimusneuvottelut on nyt hoidettu loppuun. En nähnyt kauden aikana ratkaisuja, jotka olisivat olleet selkävoittoja, enkä myöskään nähnyt neuvottelutuloksia, jotka olisivat syntyneet istumalla pitkään vain asian takia. Sopimukset syntyvät oikeaan aikaan sopimisen hetkellä. Tämä voi tapahtua viidessä tunnissa tai viidessä viikossa, kuten talvella nähtiin.

METSÄPOLITIikka ON monella tavalla ollut tämän tehtävän henkireikä. Metsäasiantuntijat ovat ammatillisesti sitoutuneita työhönsä ja tehtävät ovat vastuullisia. Minulle on ollut uskomattoman hienoa olla mukana keskiössä vaikuttamassa siihen, mihin suuntaan meidän metsätalouttamme ja koko sektoria viedään. Suunnasta on monta kertaa keskusteltu ja kiistelty ministeriöissä, eduskunnassa, toimijoiden tilaisuuksissa. Ratkaisut ovat pääpiirteissään olleet hyviä, koska Suomen metsäsektorille on näin luotu kasvun mahdollisuuksia. Näen kuitenkin, että meillä tulee myös tulevaisuudessa olemaan suuria haasteita. Miten esimerkiksi pohjustaa metsien kasvua ryhdistäytymällä taimikonhoidossa? Onko uusi metsälainsäädäntö pitkässä juoksussa liian vapaamuotoinen? Miten huolehtia riittävästä ihmisresurssista, asiantuntijoita ja työntekijöitä?

Tietyntasoisesta kielitaidosta on ollut minulle suurta hyötyä ja etua asioiden hoidossa. Kansainvälisesti ruotsin lisäksi on tarvittu englantia monessa paikassa. Kahdeksan vuotta kestänyt Euroopan metsäammattilaisten Union of European Foresters'in (UEF) puheenjohtajuus ei olisi toteutunut ilman englannin kielen taitoa. Samoin toimin jo vuosia edeltäjäni tulkkina Pohjoismaisissa metsäammattilaiskokouksissa Nordic Forestersissa, josta opin paljon tulevaisuutta ajatellen.

Meton puheenjohtajana olen saanut olla jäsenistön ja järjestön etulinjan edustaja myös kansainvälisesti. Siihen on tarvittu kielitaitoa ja avointa mieltä. Olen nähnyt useasti, että osaamista ja taitoa on muuallakin kuin Suomessa. On viety jäsenkunnan, järjestön ja joskus Suomenkin kantoja kansainvälisille kentille, mutta myös otettu oppia ja havaittu paljon asioita. Eristäytymisen tie on sekä kansallisesti että kansainvälisesti huono vaihtoehto. Vaihtoehto, joka ei ole jäsenkuntamme edun mukainen.

Håkan Nystrand

Puheenjohtaja, METO – Metsäalan Asiantuntijat ry

Puheenjohtaja vaihtuu

METON HISTORIAN ensimmäinen edustajisto kokoontui kevätkokoukseen Jyväskylään 25.–26. huhtikuuta. Edustajisto korvasi Meton liittokokouksen ja valtuuston. Edustajiston puheenjohtajana toimii **Jaakko Niemistö**, joka on ollut pitkään myös Meton valtuuston puheenjohtajana.

Edustajiston kokouksesta tuli myös sikäli historiallinen, että Meton puheenjohtaja **Håkan Nystrand** ilmoitti, ettei ole enää käytettävissä edustajiston syyskokouksen jälkeen. Täten Meton edustajisto valitsee Metolle uuden puheenjohtajan kokouksessaan syksyllä.

– Meton puheenjohtajuus on ollut minulle unelmatehtävä jo yli 18 vuoden ajan, sanoi Nystrand edustajistolle.

Päätoimittajan läksiäiset

TOUKOKUUN OLLESSA kauneimmillaan, saapui Metsätalous-lehden pitkäaikainen päätoimittaja Pirjo Korhonen viettämään läksiäisiään Meton toimistolle. Viimeiset kaksi vuotta **Pirjo Korhonen** luotsasi Luonnon Varassa -lehteä, sekä LUVA – Luonnonvarat ry:n brändin luomista.

Pirjo teki upeaa työtä metsäammattilaisien hyväksi uransa aikana. Hän mm. loi metsäasiantuntija-nimikkeen Meton brändityössä vuonna 2001. Sittenkin, kuten tiedämme, on metsäasiantuntija-nimike ollut laajalti käytössä ammattikunnassamme.

Innovaatiivinen, luova ja työteliäs ovat oikeita sanoja kuvaamaan ansaituille eläkepäiville siirtynyttä kollegaamme Pirjoa.

Edunvalvonnan assistentti **Maaret Pesonen**, eläkkeelle jäänyt päätoimittaja **Pirjo Korhonen** ja puheenjohtaja **Håkan Nystrand** Pirjon läksiäistilaisuudessa.

HISTORIAA. Kesäkuussa Meton YouTube-kanavalla näet metsäteknikot työssään.

YouTube-kanavalla tapahtuu

Olemme lisänneet kevään aikana Meton YouTube-kanavalle ”Metsäalan Asiantuntijat” uutta ja kiinnostavaa sisältöä.

LÖYDÄT METON kanavalta nyt myös uusimpien, maaliskuussa järjestettyjen verkkoluentojen tallenteet.

Verkkoluennot käsittelevät mm. tiimityötaitoja ja epätyypillisiä työsuhteita. Käy tsekkaamassa uutuudet ja tilaa kanava, niin saat tiedon uusista videoista ensimmäisten joukossa.

Metsäteknikkojen historiavideot tulossa! Kesäkuussa on luvassa historian siipien havinaa, kun kanavallamme on nähtävissä kaitafilmi ”Välähdyksiä metsäteknikkojen toimialoilta”. Video kertoo metsäteknikkojen monipuolisista työkuivist ja edunvalvonnasta ennen vanhaan. Lisäksi filmi sisältää tietoa sen

aikaisesta koulutuksesta ja vastauksen siihen, miten luentojen lomassa rennouduttiin. Metsätietoutta jaettiin myös tupailloissa ja joka vuosi järjestetyllä metsäviikolla.

Metsäteknikko-nimikettä käytettiin ennen Metsätalousinsinööri-nimikettä, joka tuli virallisesti voimaan valtioneuvoston asetusmuutoksella vuonna 1983. Sen mukaan alan opistoasteelta valmistuvien koulutusammattinimike oli metsätalousteknikko ja ammatilliselta korkeasta asteelta metsätalousinsinööri.

Haluaisitko nähdä jotain tiettyä sisältöä Meton YouTube-kanavalla? Voit jättää meille palautetta YouTube-kanavan keskustelusiosiossa ja ehdottaa videoaiheita sekä sisältöä kanavaan liittyen. Tulemme ottamaan palautteen huomioon tulevan materiaalin suunnittelussa, joten nyt on hyvä mahdollisuus vaikuttaa!

Yhteydenotot: Jani Akkanen, jani.akkanen@luva.fi, p. 050 – 3388 203.

Osallistu valokuvauskilpailuun!

Aiheena kaunein metsänhoitomaisemani. Lähetä meille kuva mielestäsi kauneimmasta metsänhoitoalasta. Kerro myös, miten alue on hoidettu ja milloin, sekä miksi kuva erityisesti miellyttää Sinua. Kilpailuaika: 1.6.–31.10.2018 Palkinnot 1. palkinto: 250 euron lahjakortti, 2. palkinto: 150 euron lahjakortti, 3. palkinto: 100 euron lahjakortti. Tarkemmat ohjeet: www.luva.fi

Etätöiden haasteita ja mahdollisuuksia

Monen kohdalla työ ei ole enää samassa määrin sidottua aikaan, paikkaan ja paikallaoloon kuin ennen.

ETÄTYÖLLÄ tarkoitetaan joustavaa, vapaaehtoisuuteen, sopimukseen ja sääntöihin perustuvaa työn tekemistä muualla kuin työnantajan tiloissa. Työskentely voi tapahtua yhdessä tai useammassa paikassa ja olla kestoltaan ja säännöllisyydeltään hyvin vaihtelevaa.

Viestintäteknologian avulla voidaan tukea vuorovaikutusta ja verkostoitumista. Verkkoympäristössä vuorovaikutuksen mallit sekä ajan ja paikan käsitteet muuttuvat. Tietojärjestelmät ja virtuaaliset työtilat ovat alustoja, joilla voidaan tukea ryhmien ja yksilöiden työtä.

Työ voidaan suorittaa sellaisessa ympäristössä, missä se on työntekijän, työnantajan ja tehtävän työn kannalta tehokkainta ja tarkoituksenmukaisinta. Etätöitä tehdään tyypillisesti kotona, vapaa-ajan asunnolla, liikkuvana työnä matkoilla tai työnantajan kanssa sovitussa etätöistössä.

Kaikki työ ei sovi tehtäväksi etätöinä. Perinteistä työpaikalla tehtävää työtä voi kuitenkin joustavasti yhdistellä etätöihin kuten esimerkiksi viikoittainen etätöipäivä kotona, projektityö tai työvaihe, hallinnolliset tehtävät sekä matka-ajan hyödyntäminen.

Etätöiden määrä voi vaihdella tilanteen mukaan lyhytkestoisesta kokoaikaiseen ja satunnaisesta säännönmukaiseen. Olennaista on, että joustavuutta haetaan

molempien osapuolten, sekä työnantajan että työntekijän ehdoilla.

EU-tasolla solmitussa etätöiden puitesopimuksessa sekä useissa toimialakohdaisissa työehtosopimuksissa käsitellään etätöiden ehtoja ja sääntöjä.

Etätö ja työhuonevähennysverotuksessa

Myös kotona etätöitä tekevä voi saada työhuonevähennyksen. Vähennyksen määrä riippuu kotona tehtyjen työpäivien määrästä. Jos etätöipäivien lukumäärä verovuonna on enintään 50 % työpäivien kokonaismäärästä, vähennyksen määrä on 420 euroa. Jos etätöipäivien määrä on yli 50 % työpäivien kokonaismäärästä, vähennyksen määrä on 840 euroa. Etätöiden perusteella myönnettävän työhuonevähennyksen määrään ei

Vessareissu onkin tauko, enkä ollut silloin tekemässä palkkatyötä

vaikuta se, onko työnantaja järjestänyt työpaikalle työhuonetta.

Etätö ja tapaturmat

Etätöiden pitäisi olla joustavaa, mutta työtapaturmien korvattavuuden kannalta se

on työpisteeseen sidotumpaa kuin työpaikalla tehtävä työ.

Työtapaturmalaki lähtee oletuksesta, että kotona liikuttaessa kyse on aina tauosta eikä tapaturma näin ollen kuulu turvan piiriin. Työntekijälle kotona sattunut haaveri saattaa tulla kalliiksi, jos omaa vakuutusta ei ole. Etätöissä työtapaturmalaki koskee käytännössä vain työntekijän ja läppärin tms. välistä kehää.

Pari esimerkkiä: Jos olen työpaikalla ja törmään vessan oveen, työnantajan tapaturmavakuutus korvaa vahinkoni. Samoin vahinko korvataan, jos työpaikan keittiössä kaadan kuumaa kahvia päälleni. Tilanne muuttuu, kun teen etätöitä kotona: Vessareissu onkin tauko, samoin kuin kahvinjuonti, enkä ollut silloin tekemässä palkkatyötä. Eli ennen etätöitä sopimista työnantajan kanssa on syytä varmistaa oma sekä työnantajan vakuutusturva.

Mistä tietoa etätöistä?

Työehtosopimus sisältää usein etätöiden raamit ja työpaikan etätöiden ohjesäännöksiä löytyy tarkempia käytännön ohjeita. Etätöiden suhteen korostuu niistä etukäteen sopiminen työnantajan kanssa.

Erkki Eteläaho

Lisätietoa aiheesta:

Laajempi juttu aiheesta: www.luonnonvarassa.fi

Työturvallisuuskeskus, <https://ttk.fi>

erkki.etelaaho@luva.fi, p. 0400 636 261

ORDFORANDES BLOGG

Tankar om min tid som ordförande

MEDLEMMARNA I METO är skogsbranschens och de förnybara naturresursernas specialister, kunniga ledare som hittar lösningar i krävande situationer, i praktiska fältuppgifter eller som ledare för branschprojekt, team eller företag. Före mina uppgifter som ordförande hade jag efter studierna hunnit jobba 21 år med uppgifter inom skogsbranschen. Jag har ofta haft mycket nytta av de här arbets- erfarenheterna i ordförandeuppgifterna både inför medlemmarna och i skogspolitiska arbetsgrupper, där det tyvärr är glest mellan personer med praktisk arbetserfarenhet. Jag utdimitterades som forsttekniker från Ekenäs Forstinstitut i slutet av april för 40 år sedan. Skogsbruksingenjörspappren fick jag, som så många andra, genom tilläggsutbildning tio år senare. Titelfrågan var förresten en lång men framgångsrik intressebevakningsfråga för Meto som fick sin lösning på åttiotalet.

Jag hade stor nytta av vissa saker speciellt under mina första år som ordförande. Meto och dess medlemskår var välbekant, eftersom jag redan tidigare hade fungerat både som suppleant och ordinarie medlem i styrelsen, ordförande för fullmäktige och också som medlem i skogscentralernas förhandlingsdelegation. Sammantaget hade det faktiskt hunnit bli tio år av uppgifter inom Meto på riksnivå innan jag blev vald till ordförande för förbundet.

De gemensamma genomgångarna tillsammans med min företrädare Pentti Näreaho efter ordförandevalen var viktiga. Den allmänna bilden av verksamheten hade jag, men det var intressant att höra hur min företrädare såg på sakerna och verksamheten för medlemmarnas bästa. Som alltid i liknande situationer, upplevde jag att jag fick stiga i stora stövlar. En överenskommelse med mej själv var ändå, att jag skall göra det här på mitt sätt efter bästa förmåga. Det var ju ändå mej som medlemmarna hade valt till den här uppgiften.

Ordföranden för Meto är på många sätt ledare då det gäller verksamheten och tyngdpunkterna. För att det här jobbet skall lyckas måste åtminstone två kriterier uppfyllas. Ordföranden måste ha ett klart stöd från beslutsfattarna i styrelsen, fullmäktige/representantskapet och förbundsstyrelsen. Dessutom skall verksamheten på kansliet vara i skick. Alla skall dra i samma riktning. Jag har haft förmånen att verka i ett sådant förbund, där vi tillsammans har gjort operativa beslut och avgöranden. Omröstningar har varit sällsynta. För mej har det varit värdefullt att jag har fått genomföra förbundets verksamhet i en positiv anda. Att kunna se flera möjligheter än problem har varit viktigt. Den här inställningen är ofta till hjälp både då det gäller kraft och uthållighet i intressebevakningen.

Meto är medlemmarnas intressebevakare. Vi sköter saker som berör både medlemmarnas utkomst och professionella framgång. För en medlem är intressebevakningen som hör till anställningsförhållandet och avtalsförhandlingarna de viktigaste sakerna, för en annan medlem är igen Metos verksamhet i kärnan av skogspolitiken och skogsbranschens verksamhetsförutsättningar det vik-

tigaste. För en tredje medlem är kanske yrkeskårens samhörighet till exempel inom distriktsföreningarna det värdefullaste. Så skall det också vara! Genom åren har det blivit allt klarare för mej att Metos inflytande skulle vara mycket svagare totalt sett ifall vi skulle vara enbart en ensaksrörelse.

I förhandlingssituationer har man nytta av en viss grad lugn och positiv inställning. För egen del har jag nu slutfört mina avtalsförhandlingar. Under min ordförandetid har jag inte sett uppgörelser som skulle ha slutat med golvningar av motparten. Inte heller har jag sett förhandlingsresultat, som skulle ha uppnåtts enbart genom att sitta länge för just sakens skull. Avtalslösningarna uppnås alltid då den rätta tiden för uppgörelsen är inne. Det här kan hända på fem timmar eller först efter fem veckor, som vi sett exempel på också senaste vinter.

Skogspolitik är på många sätt varit ett andningshål i ordförandeuppgifterna. Skogsexperterna är väldigt intresserade både av sina ansvarsfulla jobb och hela branschens verksamhetsmöjligheter. För mej har det varit otroligt fint att vara med i händelsernas centrum och påverka riktningen på vårt skogsbruk och hela vår sektor. Många gånger har det diskuterats om i vilken riktning vårt skogsbruk skall utvecklas i ministerier, riksdag och bland branschens aktörer. Besluten har i huvudsak varit de rätta, eftersom förutsättningarna för tillväxt inom skogssektorn har skapats. Ändå ser jag i framtiden att vi har stora utmaningar framför oss. Hur skall vi ge grund för skogarnas tillväxt i framtiden genom en effektivare plantskogs- vård? Är vår nya skogslagstiftning i det långa loppet för liberal? Hur skall vi trygga hållbarheten då det gäller personalresurser i branschen, experter, skogsmaskinförare osv.

En viss nivå av språkkunskaper har jag haft stor nytta av i olika situationer. Internationellt har det förutom svenska i nordiska sammanhang ofta krävts engelska. Åtta år som ordförande för skogsexperterna i Europa inom Union of European Foresters (UEF) skulle inte ha blivit verklighet utan engelska. En nyttig erfarenhet var också att innan ordförandeperioden fungera under många år som tolk till min företrädare på skogsexperternas nordiska möten i Nordic Foresters.

Som ordförande har jag fått vara i frontlinjen för medlemmarna också internationellt. Förutom språkkunskaper har det då krävts också ett öppet sinne. Jag har ofta sett, att kunnande och skicklighet finns också på andra ställen än i Finland. Medlemskårens, organisationens och ibland också Finlands ståndpunkter har förts ut internationellt. Samtidigt har det också följt med mycket kunskap och nya saker i bagaget tillbaka hem till Finland. Isolationens väg är både nationellt och internationellt ett dåligt alternativ. Ett alternativ som inte är i enlighet med medlemskårens intressen.

Fastän ordförandeskapet ännu fortsätter en tid vill jag säga, att det känns som en stor förmån att ha kunnat verka för medlemmarnas, skogsexperternas och skogsbranschens bästa. Tack för ert förtroende.

En avkopplande sommar till er alla! .

Håkan Nystrand

Ordförande, METO – Skogsbranschens Experter rf

10-kurssit

Mustialan kympit kokoontuivat
Mustialassa 24.3. ja Hyvinkään
kympit Hyvinkäällä 7.4.

Mustiala 1958

Hyvinkää 1978

Mustiala 1978

Hyvinkää 1968

Hyvinkää 1988

Mustiala 1968

Mustiala 1988

Toivo Taavitsaisen rahaston stipendit haettavana

AGROLOGIEN LIITON yhteydessä toimiva Toivo Taavitsaisen rahasto julistaa vuoden 2018 stipendit vähävaraisten agrologiopiskelijoiden haettavaksi.

Hakemuksesta on käytävä ilmi henkilö- ja osoitetiedot, tiedot opinnoista, perustelut stipendin tarpeellisuudesta, pankkiyhteys mahdollisen stipendin maksamista varten sekä tiedot muista hakijan mahdollisesti saamista apurahoista.

Hakemuksen liitteeksi on hyvä liittää todistuskopio viimeksi vahvistetusta verotuksesta sekä selvitys muista stipendin myöntämistä puoltavista seikoista.

Agrologien Liiton hallitukselle osoitetut vapaamuotoiset stipendihakemukset tulee toimittaa Liiton toimistoon 31.10.2018 kello 16.00 mennessä anne.laitinen@luva.fi tai osoitteeseen: **Agrologien Liitto ry, Mikonkatu 8 A, 5.krs, 00100 Helsinki**

Agrologien Liiton hallitus päättää stipendiä saajista, jolle ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisella kirjeellä. Stipendin saajien nimet julkaistaan myös Luonnon Varassa-lehden joulukuun numerossa.

Lisätietoja antaa **Agrologien Liiton toiminnanjohtaja Anne Laitinen, p. 050 514 3711.**

Kielistipendit haettavissa

AGROLOGIEN LIITON vuoden 2018 kielistipendit ovat haettavana 31.10.2018 mennessä. Stipendiä haetaan Liiton hallitukselle osoitetulla vapaamuotoisella hakemuksella, josta käy ilmi hakijan henkilötiedot, osoite, pankkiyhteys mahdollisen stipendin maksamista varten sekä lyhyt selvitys suoritetuista kieliopinnoista.

Stipendin saajille ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisella kirjeellä ja nimet julkaistaan joulukuussa ilmestyvässä Luonnon Varassa-lehdessä.

Stipendiä voivat hakea vain Agrologien Liiton jäsenet. Stipendi on tarkoitettu agrologiksi valmistumisen jälkeen suoritettaviin kieliopintoihin.

Agrologien Säätiö julistaa haettavaksi Hyvinkään maaseutuopisto-rahaston jatko-opintostipendit

JATKO-OPINTOSTIPENDIÄ voivat hakea Hyvinkään maatalous- tai maaseutuopistosta valmistuneet agrologit sekä EVAMK:sta tai Laureasta valmistuneet amk-agrologit. Vapaamuotoiset hakemukset pyydetään toimittamaan 31.9.2018 mennessä osoitteella Agrologien Säätiö, c/o Agrologien Liitto, Mikonkatu 8 A 5. krs, 00100 Helsinki tai sähköpostitse anne.laitinen@luva.fi.

Agrologien Säätiön Hallitus

KoneAgriaan lippuja

KONEAGRIA 2018-näyttely pidetään Jyväskylässä 11.-13.10.2018. Agrologien Liiton jäsenet voivat tilata näyttelylipun puoleen hintaan (9 € /hlö). HUOM! Yksi lippu/jäsen. Tilaukset os. agrologit@luva.fi tai p. 040 482 8098.

HAMK 1998 valmistuneet

Hyvinkää 1998

HAMK 1998 aloittaneet

HAMK 2008

Meton golfturnaus kesäkuussa Tahkolla!

Perinteinen Meton golfturnaus järjestetään 14.-15.6.2018 Nilsiässä, Tahkovuoren New Coursella. Kokoon-tuminen Golden Resortissa, Kultapallo 1, 73310 Tahkovuori.

1. päivän ohjelma 14.6.2018

8.00–9.00 Aamupala ja ilmoittautuminen, 9.00 Turnausinfo, 10.00 Turnaus alkaa Lounas kierroksen päätyttyä
Meto info ja palkintojen jako tulosten selvityä n. klo 15.00–16.00

Henkilökohtaisen kilpailun metolainen voittaja saa pokaalin lisäksi viikon lahjakortin Pomoselkään Saariselälle. Lisäksi muita hyviä palkintoja!

Palkintojen jaon jälkeen siirtyminen Golden Resortin huviloihin, joissa saunominen. Päivällinen, sauna- ja ruokajuomat paikan päällä sopien.

2. päivän ohjelma 15.6.2018

Joukkuekilpailu (Scramble 2-hengen joukkueilla) pelataan Tahkon New Coursella. 8.00–9.00 Aamupala, 9.00 Joukkuekilpailu alkaa

Kilpailun jälkeen lounas ja palkintojen jako. Joukkuekilpailun voittajakaksikko saa omat pokaalit.

Turnausmaksu, joka sisältää aamupalan ja ruokailun 50 €/henkilö ja 100 €/henkilö/ molemmat kisat ja kahden päivän ruokailut. Turnausmaksu maksetaan Meton tilille FI37 5780 0720 008346 OKOYFIHH ja viitteellä: osallistujan nimi.

Majoitukset jokainen varaa itse Golden Resortista puh. (017) 483 200. (Alustavat hinnat, tarkentuvat myöhemmin: hinta 55 €/henkilö/2 hh/vrk ja 85 €/henkilö/1hh/vrk.)

ILMOITTAUDU HETI!

Turnaus: toimisto@tahkogolf.fi, tai puh. 0600 550 740. Ilmoittautumisen yhteydessä mainitse seuraavat asiat:

– Osallistutko molempiin kilpailuihin ja 2. päivän joukkue, jos tiedossa, tarvittaessa muodostetaan sopivat joukkueet

– Oma seura

– Tasoitus

Majoitukset: Tahko- Chalet myyntipalvelu puh. (017) 483 200

Lisätietoja: Markku Varis/Meto, puh. 044 7616 446, Risto Nurmela, puh. 0400 564 654
TERVETULOA!

AGROLOGIEN JÄSENYHDISTYKSET

Agrologit Uusimaa

Pj. Kaj Sjölund 0400 711 446
kaj.sjolund@pp1.inet.fi
Siht. Miia Dufva 045 135 2627
miia.dufva@helsinki.fi

AMK-Agrologiopiskelijat ry

Pj. Pekka Björkqvist
040 763 3429
pekka.bjorkqvist@edu.novia.fi
Siht. Katja Rajaoja
040 482 8098
katja.rajaoja@luva.fi

Etelä-Karjalan Agrologit

Pj. Eino Heinola 0400 358 668
eino.heinola@proagria.fi
Siht. Anna Turunen
040 591 2535
anna.turunen@proagria.fi

Etelä-Pohjanmaan Agrologit

Pj. Reijo Honkola 0400 760 348
reijo.honkola@nic.fi
Siht. Arja Ala-Luoma
050 570 6300
arja.ala-luoma@seinajoki.fi

Etelä-Savon Agrologit

Pj. Katri Saksa
katri.saksa@pp.inet.fi
Siht. Anne Valtonen
050 521 0502
anne.valtonen@mikkeli.fi

Kainuun Agrologit

Pj. Maarit Hietanen
050 514 7942
maarit.hietanen@lantmannenagro.fi
Siht. Minna Tanner
040 572 3197
minna.tanner@proagria.fi

Kanta-Hämeen Agrologit

Pj. Päivi Meronen 040 510 3184
paivi.h.meronen@gmail.com
Siht. Matti Salminen
050 549 8442
matti.salminen@ely-keskus.fi

AGROLOGIEN AMMATTIYHDISTYKSET

Maaseudun Kehittäjät ry

Pj. Pertti Iivanainen 040 748 5310
pertti.iivanainen@liperi.fi
Siht. Taina Wirberg 0500 868 701
taina.wirberg@paimio.fi

Keski-Pohjanmaan Agrologit

Pj. Toni Anttila 040 528 9188
toni.anttila@pp3.inet.fi
Siht. Armi Hotakainen
040 723 7262
armi.hotakainen@kotinet.com

Keski-Suomen Agrologit

Pj. Terhi Litmanen
045 854 4444
ksargologit@gmail.com
Siht. Amanda Vesiaho
050 575 4360

Koillis-Pohjan Agrologit

Pj. Seppo Linjakumpu
0400 706 433
seppo.linjakumpu@rukanordic.com
Siht. Rauno Määttä
08 852 3408
rauno.maatta@gmail.com

Kymenlaakson Agrologit

Pj. Arto Käki 044 982 3397
artokaki.kakelantila@gmail.com
Siht. Marko Toikka
040 717 1259
marko.toikka@ely-keskus.fi

Lahden Seudun Agrologit

Pj. Johanna Kyrö 040 562 9209
johanna.kyro@suomi24.fi
Siht. Susanna Ollila
040 741 2067
susanna.ollila@keuda.fi

Lapin Agrologit

Pj. Kaisu Schroderus
040 703 9036
k_schr@hotmail.com
Siht. Sanna Vinblad
040 757 4710
sanna.vinblad@lapinamk.fi

Lounais-Hämeen Agrologit

Pj. Asko Nuikka 040 510 3187
asko.nuikka@proagria.fi
Siht. Jouni Savolainen
040 557 5622
jouni.savolainen@lahitapiola.fi

Oulun Seudun Agrologit

Pj. Päivi Lepistö
lepistopaivi@gmail.com
Siht. Leea Sangi 050 371 5528
sangileea@gmail.com

Pirkanmaan Agrologit

Pj. Katariina Pylsy
0500 727 741
katariina.pylsy@sastamala.fi
Siht. Eero Pylsy 050 308 3247
eero.pylsy@gmail.com

Pohjois-Karjalan Agrologit

Pj. Jukka Heikkinen
040 104 1380
jukka.heikkinen@gmail.com
Siht. Maarit Pakarinen
050 575 6542
pakarinen.maarit@gmail.com

Pohjois-Savon Agrologit

Pj. Rauno Savolainen
040 736 4643
raunosavolainen@pp.nic.fi
Siht. Sini Ryymin-Murtorinne
040 867 8380
pohjois.savon.agrologit@gmail.com

Satakunnan Agrologit

Pj. Päivi Markkula
040 526 1343
paivi.markkula@gmail.com
Siht. Jenni Mäki
makijenni1@gmail.com

Varsinais-Suomen Agrologit

Pj. Markus Junnila
040 753 2673
markus.junnila@gmail.com
Siht. Anne Nurmi 044 561 9825
peranurmenpuutarha@gmail.com

Agrologernas Förening

Pj. Mickel Nyström
040 775 5830
info@agf.fi

SUOMEN METSÄURHEILULIITTO RY:N KILPAILUKALENTERI KESÄLLE

Metsäammattilaisten metsätaitokisat löytyvät osoitteesta: www.helsinki.fi/hyytiala/smul/. Kilpailukalenteri päivittyy sitä mukaa, kun uutta tietoa kisoista ilmenee. METO – Metsäalan Asiantuntijat ry on Suomen Metsäurheiluliiton jäsen ja yksi pääsponsoreista.

MERKKIPÄIVÄT

85

13.6.2018 **Jouko Rönkä**, Helsinki. Hyvinkää 1957. Perhepiirissä.

Jouko Rönkä

3.9.2018 **Ilmari Matikainen**, Hyvinkää. Hyvinkää 1958. Perhepiirissä.

Ilmari Matikainen

80

14.6.2018 **Seppo Vuorela**, Espoo. Mustiala 1964. Matkoilla.

1.8.2018 **Sakari Yli-Pohja**, Orivesi. Mustiala 1961. Ei vastaanottoa.

Sakari Yli-Pohja

20.8.2018 **Arvi Akkanen**, Karkkila. Mustiala 1961. Perhepiirissä.

Arvi Akkanen

75

17.7.2018 **Veikko Rouvinen**, Joensuu. Hyvinkää 1970. Perhepiirissä.

Veikko Rouvinen

13.8.2018 kunnallisneuvos **Reijo Hoppula**, Pälkäne. Mustiala 1969. Lähipiirissä.

Reijo Hoppula

15.8.2018 talousneuvos **Tapani Ojala**, Ilmajoki. Hyvinkää 1967. Perhepiirissä.

Tapani Ojala

5.9.2018 **Toivo Pirneskoski**, Simo. Rovaniemi 1991. Perhepiirissä.

Toivo Pirneskoski

20.9.2018 **Jyrki Parikka**, Pusula. Hyvinkää 1968.

70

12.6.2018 **Kirsti Salminen**, Vantaa. Hyvinkää 1991. Perhepiirissä.

Kirsti Salminen

17.6.2018 **Pasi Tuominen**, Eura. Mustiala 1971. Vastaanotto Kiukaisten Seurojentalolla (os. Asemankuja 6, Kiukainen) 16.6.2018 klo 14. Ilmoittautumiset 10.6. mennessä pasi.tuominen@iso-antti.fi tai p. 0500 325 616.

9.7.2018 **Martti Majuri**, Pälkäne. Mustiala 1972. Lähipiirissä.

29.7.2018 **Seppo Pietarila**, Ahvio. Hyvinkää 1975. Lähipiirissä.

10.8.2018 yrittäjä **Timo Myyryläinen**, Lammi. Hyvinkää 1975. Perhepiirissä.

21.8.2018 **Eila Knuutila**, Lieto. Mustiala 1972. Lähipiirissä.

60

11.6.2018 maaseutuasiamies/lomituspalvelupäällikkö **Arto Pulkkinen**, Mikkeli. Hyvinkää 1984. Perhepiirissä.

14.7.2018 **Veijo Karkkonen**, Kuopio. Peltosalmi 1996. Vastaanotto Syväniemen Hermannitalolla 14.7.2018 klo 13-16.

15.9.2018 erityisasiantuntija **Seppo Kinnunen**, Kitee. Hyvinkää 1980. Perhepiirissä

12.6.2018 **Arto Piipponen**, Ilomantsi. Mustiala 1985. Matkoilla.

50

19.9.2018 agrologi (YAMK) **Kati Honkanen**, Nurmijärvi. Hyvinkää 1995, HAMK 2011 ja 2014. Matkoilla

17.8.2018 maatalousyrittäjä **Kyösti Yli-Karjanmaa**, Ilmajoki. Ilmajoki 1989. Vastaanotto kotona Joupinkujalla perjantai-iltana 17.8.

Pasi Tuominen

Timo Myyryläinen

Eila Knuutila

Arto Pulkkinen

Veijo Karkkonen

Seppo Kinnunen

Arto Piipponen

Kati Honkanen

Kyösti Yli-Karjanmaa

MUISTOJA KUNNIOITTAEN

Sulo Kauppinen
s. 25.12.1929 Kaavi
k. 15.12.2017 Joensuu
Mustiala 1957

Esko Väyrynen
s. 6.1.1925 Simo
k. 31.3.2018 Tornio
Mustiala 1951

Oiva Hännikäinen
s. 25.8.1922
Kivennapa
k. 5.2.2018 Kannus
Mustiala 1952

Kalevi Tero
s. 7.9.1945 Nakkila
k. 6.4.2018 Asikkala
Hyvinkää 1969

Ilmo Ojakumpu
s. 24.9.1941 Kuusamo
k. 14.2.1918 Genolier,
Sveitsi
Hyvinkää 1965

Pentti Pura
s. 8.2.1927 Tammela
k. 10.4.2018 Tammela
Mustiala 1953

Väinö Järventausta
s. 20.2.1920
Mouhijärvi
k. 5.3.2018 Tampere
Mustiala 1951

Uuno Hernesniemi
s. 1.4.1927 Kannus
k. 15.4.2018 Kannus
Mustiala 1960

Risto Laurila
s. 19.2.1930 Humppila
k. 9.3.2018 Humppila
Mustiala 1957

Agrologikunnan vanhin vaihtui

Kun vantaalainen agrologi **Kalle Rahomäki** kuoli 14.10.2017 kunnioitettavan 106 vuoden ikäisenä, tuli agrologikunnan vanhimmasi 4.12.2017 100 vuotta täyttänyt **Ole Mangström** Helsingistä. Häneen saimme tutustua Luonnon Varassa-lehden numeron 5/2017.

Kalle Rahomäen kuoleman yhteydessä meni historiaan palanen agrologikoulutuksen historiaa. Kalle Rahomäki oli viimeinen elossa ollut Kurkijoelta todistuksensa saanut agrologi. Hänen valmistumisvuotensa oli 1938.

Kurkijoen opisto lopetettiin asetuksella vuonna 1940. Opiston silloiset opiskelijat siirrettiin Mustialaan, josta he valmistuivat rauhan tultua viiden vuoden ja viiden kuukauden kuluttua opintojen aloittamisesta

Agrologisormustilaukset

Agrologien Liiton jäsenenä voit tilata agrologien oman ammattisormuksen jäsenhintaan 340 e/sormus. Ei-jäsenille sormuksen hinta on 365 e/sormus. Hinta sisältää postiennakkomaksun ja kaiveruksen.

Sormuksen materiaali on kulta. Sormukset toimitetaan postiennakkolla noin kolmen viikon kuluttua tilauksesta.

Tilaukset Agrologien Liiton toimistosta (agrologit@luva.fi, p. 040 482 8098). Ilmoita koko tilauksen yhteydessä.

Agrologien Liiton toimisto:

Mikonkatu 8 A, 5. krs., 00100 Helsinki
www.luva.fi/agrologit
toiminnanjohtaja Anne Laitinen, anne.laitinen@luva.fi, p. 050 5143 711
järjestöagrologi Katja Rajaoja (paikalla ti-pe), katja.rajaoja@luva.fi, p. 040 4828 098.

Pomospelka.fi

Kelomajat Saariselän keskustassa

Meto

 Saariselka.com
BOOKING

Varaa Saariselän Keskusvaramosta Pomospelkä ja Saariselän muut majoituskohteet.
300 kohdetta yksiöistä suuriin kelohuviloihin.

 saariselka.com keskusvaraamo@saariselka.com +358 (0)16 554 0500